

November 2001 VOL. LXVI, No. 11

SOLIA
THE HERALD
JACKSON, MI

RECEIVED
NOV 26 2001
P.A.O.I. LIBRARY

SYNAXIS OF THE
ARCHANGELS
MICHAEL & GABRIEL
— NOVEMBER 8

SOLIA

THE
HERALD

ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:
Protodeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$15.00 per year: United
States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00
per year in other countries by The Romanian
Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey
Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Peri-
odicals postage paid at Jackson, Michigan, and
additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax:
(517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com.
Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

STAFF:

Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

Articles and news published
in SOLIA do not necessarily
reflect the views or the en-
dorsement of the Romanian Or-
thodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Not Revolution, Nor Indefinite Evolution, But Action,</i> His Eminence, Archbishop Nathaniel	3, 4
<i>Pastoral Letter to the Clergy and Laity,</i> Metropolitan Theodosius and members of the Holy Synod of Bishops	4
<i>Embryonic Stem Cell Research in the Perspective</i> <i>of Orthodox Christianity,</i> Metropolitan Theodosius and members of the Holy Synod of Bishops	5-6
<i>OCA Holy Synod Meets,</i> Archpriest John Matusiak	7-8
<i>Solia Financial Report</i>	8
<i>Relentlessly and Thoroughly -</i> <i>The only way to respond,</i> Paul Johnson	9-10
<i>Financial Report</i>	10
<i>Saint Thomas Parish Dedicates New Troitza</i>	11, 12
<i>St. Nicholas Junior Camp - 2001,</i> Dr. John Bujea	12
<i>World Church News</i>	13
<i>Transfiguration Monastery Pilgrimage</i>	14
<i>On a Thanksgiving Note - A Tribute to</i> <i>Those Who Serve Us,</i> Rev. Fr. Remus Grama	14
<i>Clergy Changes</i>	14
<i>Parish Register</i>	15-16

Romanian Section

<i>Scrisoare Pastorală a Sfântului Sinod al Bisericii</i> <i>Ortodoxe în America (OCA) către clericii</i> <i>și laicii din Biserica Ortodoxă în America -</i> <i>17 octombrie 2001</i>	17
<i>Sesiunea de toamnă a Sfântului Sinod al OCA,</i> Pr. John Matusiak	17-18
<i>Declarația Sfântului Sinod al OCA cu privire la</i> <i>cercetarea celulelor de origine embrionică</i>	19
<i>Înnoitorul monahismului românesc,</i> Sf. Cuvios Paisie Velickovski - 15 noiembrie, Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu	19-21
<i>Știri Din Lumea Ortodoxă</i>	21-22
<i>Evocarea personalității Părintelui Profesor</i> Dr. Dumitru Stăniloae, Alexandru Tomescu	23
<i>Moșu Gheorghe Lazăr din Șugar,</i> Alexandru Nemoianu	23-24

HIERARCHAL SCHEDULE

**September 27-29. Fort Qu'Appelle, SK. Roman-
ian Orthodox Deanery Centre. Thursday:** Meet-
ing with 100th Anniversary Committee of St. Nicho-
las Church, Regina. **Friday:** Deanery Clergy Meet-
ing. Deanery Assembly. **Saturday:** Canada Ladies
Organization meeting. Orthodox Brotherhood of Canada
Conference. Great Vespers.

**September 30. Regina, SK. St. George Cathe-
dral.** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

October 6. Warren, OH. Holy Resurrection.
Meeting with parishioners.

October 6-7. Youngstown, OH. Holy Trinity.
Saturday: Great Vespers and Memorial Service for
95th Anniversary of Parish. **Sunday:** Hierarchal Di-
vine Liturgy. Banquet.

October 9. Detroit, MI. St. Andrew's House. Board
Meeting of Center for Orthodox Christian Studies.

**October 13-14. Washington, D.C. / Alexandria,
VA. Holy Cross. Saturday:** Great Vespers. Bless-
ings. Supper. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.
Banquet.

October 15-18. Syosset, NY. OCA Chancery.
Autumn Holy Synod Meeting.

October 18-21. Chicago, IL. Orthodox Christian
Laity. Board Meetings and 14th Annual Conference.
Sunday: Hierarchal Divine Liturgy at Assumption
Greek Orthodox Church.

**October 23. Lansing, MI. Michigan State Uni-
versity.** Delivered talk on "Unity of the Church in the
USA," hosted by Orthodox Christian Fellowship and
Orthodox Christian Women of Mid Michigan. ✱

DECEMBER ISSUE
DEADLINE
November 16

NOT REVOLUTION, NOR INDEFINITE EVOLUTION, BUT ACTION

"Heavenly King, comforter, Spirit of truth who are everywhere and fulfilling all things, the treasury of blessings and source of life; come abide in us, cleanse us of all stains and save our souls, O good one."

This prayer/hymn of the Church is found in the service of Vespers of Pentecost. Between Holy Pascha and this vesper service, the invocation is not offered. On the eve of the Day of Pentecost, it is sung in the sixth tone. It is a majestic paean of praise and trust in the Holy Spirit, the source of life. It is said at the beginning of most services of the Church. It is the appeal of each Orthodox Christian for all Orthodox Christians.

This is a case in point in which the power of words is most efficient in the language in which an original work is written. The Greek says of the Holy Spirit that he is "zois chorigos." The Holy Spirit is the leader of the dance. A general rendering would be that this title is one given to the leader of a dance, the pace-setter, the one whose rhythm the others must accept to take part in the dance, the dance of life in which every human moves. That the Holy Spirit is the source of life, as most English renderings express this title, is certainly sufficient, but it does not emphasize the role of those who follow, the "line-dancers." The Holy Spirit, as the leader in this "Dance of Existence" of humanity, invites us to join or remain out of step. Even though man does have a human existence, the Christian exists in a new life, having put aside that of mere existence, which is rather like being part of the dance but out of step, into a life in Christ himself, in step with the Lord through baptism.

Sent to us by our Lord and God and Savior, Jesus Christ, the Holy Spirit is present in us through the seal (sfragis) at Holy Chrismation at which time our senses are consecrated to God. Thus, each of us has become a new creature through baptism and also a temple of the Holy Spirit who dwells within us, and thus among us, as the Body of Christ. "Christ is among us! He is and ever shall be!" is the greeting and response. We ought to say as well, "The Holy Spirit is within us! He is and ever shall be!" We are told by our Lord, that it is the Holy Spirit within us who brings us to be able to say, "Abba! Father!" Thus, the presence of the Holy Spirit in our lives is the presence of "The Spirit of Truth, present everywhere and fulfilling all things."

Having stated all the above, it would seem obvious that the presence and movement of the Holy Spirit in the Church is one of synergy, a call of the pace-setter to the followers, an invitation to join in the Dance of Existence. Now the Church is not singularly the hierarchy nor the ordained nor the non-ordained but "all baptized in Christ," each having functions as members of the one Body.

The laity has now begun to respond to this dance in a special way, in synergy with the Spirit of Truth. This should be a cause of joy for the entire Church. Moved by the Holy Spirit, the non-ordained laity understand that there is One baptism, One faith, One Lord and One, Holy, Apostolic and Catholic Church which is localized in time and space. This local witness is one in Sacramental Life and one in Administration. Multi-mutual recognition of canonical authenticity of sacraments without full administrative unity is not the fullness of the Church. It is not "enough for now" to say that there exists "Sacramental Unity" among the jurisdictions. It is not responsible to say, "It is not the time!" When is the time and what are the conditions for reaching that time and fulfilling the conditions? Responsibility to the entire Church in America requests not only "trust" but action! As there is no action, there needs to be an explanation why there is none.

No one in the Orthodox Church in the United States favors nor promotes a "revolution" in seeking the recognition of the Church as autocephalous. We do not live in the times nor mentality of European peoples who were in quest of national recognition and ethnic identity as new national states forming out of the former Turkish, Austro-Hungarian and French and British Empires.

Americans know who they are, and no one is challenging their borders, language, history nor self-determination. The unique composition of the citizenry of this nation does not necessitate an amalgamation of ethnic identities into one super "ID," labeled, "American." No one is prepared nor desirous of completely ignoring or rejecting or denying one's ethnic roots. One lives an existential life based on the reality of transfiguring the place and times in which that individual is living; and, this means that physically, existentially one can be in only one place at one given time. The transfiguration of the place in which we live out our lives is accomplished through God's grace working in us at that time in that place.

Nor do we speak of some kind of "independence" from the Mother Churches, because the Church is one and cannot be divided into equal or unequal parts totally separate or independent from the whole as a nation claims independence from its mother/fatherland. Even as all the "Mother Churches" make up the sum of the Church, so too, the Church in the United States must be a separate part of the whole. The wit-

Cont. on page 4

PASTORAL LETTER TO THE CLERGY AND LAITY OF THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA

October 17, 2001
SYOSSET, NY

Dearly-beloved in the Lord:

The crisis resulting from the terrorist attacks on September 11 in the United States has revealed the worst of which humanity is capable as well as the best, the darkness which lurks in the heart of man as well as the light which illumines human hearts and lives.

On September 11, evil and hatred brought violence, death, and destruction to thousands of men and women, leaving many thousands more — children and adults, family members and friends, communities and, indeed, a whole country — in the midst of sorrow and grief, anxiety and anger. Yet, even as the people of the United States and the peoples of the world beheld with sorrow and shock the death and destruction, we all witnessed countless stories of courage and sacrifice — firefighters and police, emergency workers, nurses, doctors, priests and pastors and rabbis working to save those who could be saved, and many giving their own lives for the sake of others.

The uncertainty and anxiety brought to us by the terrorist attacks continue in the aftermath. The military campaign and bombing in Afghanistan, while careful to focus on terrorists and terrorist networks, and the regime which gives them shelter, nevertheless have brought death to innocent people as well. Before September 11, drought and famine, civil war, and countless refugees and displaced people made Afghanistan and the surrounding region the scene of the largest humanitarian crisis in the world. Now things are even worse for millions of people. In the United States, we are seeing alarming episodes of anthrax contamination. The news is dominated by threats of terrorism and the war against terrorism, by threats and fears of biological and chemical attacks.

What are we called to do at a time such as this? What is the vocation of Christian men and women in a time of threat and violence? What does the Orthodox faith offer men and women who are assaulted by images of evil and hatred?

Do not delay, do not postpone, do not defer until tomorrow. Act today to show love to your family and friends — do not delay until tomorrow. Act today to reach out in compassion to the stranger in need — do not postpone until later. Act today to forgive and to ask for forgiveness — do not defer until some future day. Commit yourself today to daily prayer and to reflection on the Holy Scripture — do not wait for a better day, or a calmer time.

This outpouring of love and compassion, forgiveness

and prayer, is the most powerful action we can undertake to counteract hatred and evil, fear and anxiety, death and destruction. In the midst of the present crisis, we are able, with the help of God, to overcome death by hope in the resurrection, to overcome darkness by holding high the "light of Christ which illumines all"

Let us heed the teaching of our Holy Father Herman of Alaska: "From this day, from this hour, from this minute, let us love God above all, and do His holy will."

With love in Jesus Christ, our only Hope in the face of adversity, ✽

+THEODOSIUS

Archbishop of Washington

Metropolitan of All America and Canada

And the members of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America.

Not Revolution ... *Cont. from page 3*

ness of the Church speaks for itself, and when that witness is authentic in a new time and place, then that witness must be recognized by the Universal Church of all Mother Churches as a new entity in time and place, even as each of them came to be autocephalous at a definite time and place.

A new witness of the Church in a particular time and space must come of age in time; otherwise, the evolution of witness never arrives at being an authentic one. The Church in the United States has been in evolution for more than two hundred years, although her witness here is based on the witness of the two-thousand year witness of the entire Church. She has thrust her roots deeper and deeper into a new place and has born the fruit of saints, both canonized and those known only to God. An indefinite evolution lacks fulness. It is an ongoing process which is not recognized as whole, because it is judged to be in process. But what standards and what judgements or by whose standards and whose judgements is our Church considered to be not fully evolved? The laity, the clergy, the hierarchy of the Church in the United States must have a response to these questions. Upon what authority, by what power, is our Church so judged? Certainly, we are speaking of human decisions and not divine. We are not questioning the essence of the Church but her "accidental" witness in time and space.

The Holy Spirit is the Source of Life, and Life is Action. The Holy Spirit moves us, not to revolution nor to remain in an embryonic state of infinite becoming. The Holy Spirit is act and action. The movement of the laity to help be a midwife to the birth of an administratively-unified Orthodox Church in the United States is to be admired as a gift of the Holy Spirit. How much richer this movement will be when clergy and hierarchy participate whole-heartedly in this grand hora of celebrating and witnessing to God with one mind and one mouth. The Spirit of Truth who brings to fulfillment the Orthodox Witness everywhere, will do so even in this nation of seven million Orthodox Christians. Administrative Unity is not a solution, it is the norm. ✽

+ Nathaniel, Archbishop of Detroit

EMBRYONIC STEM CELL RESEARCH IN THE PERSPECTIVE OF ORTHODOX CHRISTIANITY

A Statement of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America

October 17, 2001

Dearly-beloved in the Lord:

The current debate over research on embryonic stem cells raises in the starkest way a crucial moral question concerning the ultimate meaning and value of human life.

From the perspective of Orthodox Christianity, human life begins at conception (meaning fertilization with creation of the single-cell zygote). This conviction is grounded in the Biblical witness (e.g., Ps 139:13-16; Isaiah 49:1ff; Luke 1:41,44), as well as in the scientifically established fact that from conception there exists genetic uniqueness and cellular differentiation that, if the conceptus is allowed to develop normally, will produce a live human being.¹ Human life is sacred from its very beginning, since from conception it is ensouled existence. As such, it is "personal" existence, created in the image of God and endowed with a sanctity that destines it for eternal life.

Conservative, pro-life voices throughout the country have enthusiastically praised President Bush's recent decision regarding scientific research using human embryonic stem cells (ESCR). That decision would allow research on some sixty lines of existing stem cells, developed from human embryos which were destroyed as the cells were harvested. It would prohibit creation of embryos for research purposes, and it urges further study into the feasibility of utilizing adult stem cells to achieve the same therapeutic ends envisioned for embryonic stem cells. These limitations, it is argued, would ensure that extra embryos resulting from in vitro fertilization techniques would not be subjected to manipulation by researchers, nor would embryos be created, by cloning or any other means, for the specific purpose of serving as research subjects.

We, the Bishops of the Orthodox Church in America, applaud the President's initiative in seeking a reasonable compromise between assuring protection of human life at every stage of its development, and exploring the potential therapeutic benefits to be derived from pluripotent stem cells. We are gratified that he has expressed unambiguous opposition to human cloning. We cannot, however, condone the manipulation of embryonic cells in any form for research purposes, including lines developed from destroyed embryos. Rather, we can only express dismay at the fact that the debate over this issue has avoided major considerations regarding the very meaning and value of human life.

President Bush's proposal to use only the existing sixty lines of stem cells² because the embryos had already been destroyed (i.e., killed) falters on the precept enunciated by the apostle Paul in Romans 3:8, "We may not do evil so that good may come." The very act of destroying those embryos is evil, and we may not profit from evil even to achieve a good and noble end.

Although the President's Solomonic decision appears to serve pro-life interests, in fact it unwittingly opens the floodgates to ever more utilitarian manipulation of human life. Research on existing stem cell lines should be prohibited for the simple reason that those embryos should never have been created in the first place. The moral line has been crossed, and Mr. Bush's proposed limitations do little to prevent an inevitable descent down an increasingly slippery slope.

Our opposition to ESCR is based on the following considerations, which are political as well as medical and theological.

In the first place, debate on this issue has too often overlooked the fact that among the most vocal proponents of embryo research are pro-abortion activists, supported by much of the media. If the government refuses to fund such research, it would thereby tacitly acknowledge that human life begins at conception. This flies in the face of abortion legislation such as *Roe v. Wade* and would inevitably undermine the view that an embryo is merely a clump of tissue and can therefore be aborted on demand with no moral consequences. The real issue underlying the debate, then, is less the development of potential therapies than the preservation of so-called "abortion rights."³

Second, enormous pressures to legalize and federally fund embryonic stem cell research is coming from the biotech and pharmaceutical industries, because of the promise of nearly limitless profits. The "new medicine" based on stem cell therapies is largely driven by the marketplace. As with AIDS medications and other recently developed therapies, market forces will determine who has access to them, and at what cost.

Third, it should be noted that in the recent past (1992) scientists were touting the exceptional benefits of fetal tissue, particularly in the treatment of illnesses such as Parkinson's disease. To date, such therapies have been a disappointment. Some Parkinson's patients, in fact, have suffered irreversible damage

Cont. on page 6

Embryonic Stem Cell ...

Cont. from page 5

due to the introduction of foreign cells into their brains. And no new medicines of significance have been produced using fetal cells. Claims that embryonic stem cells will produce a panacea are likely to be equally exaggerated.

Fourth, the slippery slope of ESCR is dangerous and potentially irreversible. Already an Australian company, in November 2000, received a patent to create chimeras: animals with body tissue and organs produced using human stem cells. And in February 2001, a team of San Francisco researchers announced that they had created a strain of mice, one quarter of whose brains were composed of human cells. In just thirty years the utilitarian slope has taken us from legalized abortion to partial-birth abortion, to physician-assisted suicide and euthanasia, in addition to acceptance of fetal tissue therapy and destruction of embryos to harvest stem cells. Unless moral persuasion can reverse the trend, the slope will lead to a tragic devaluation of human life.

Fifth, ever since the Holocaust, the principle has been universally accepted by the scientific community that no experimentation should be undertaken on human subjects without the subject's informed consent. Obviously, such consent cannot be granted by an embryo (nor, by the way, by a two-year old). Neither the mother nor anyone else has "proxy" rights in this regard over the life and well-being of a Child *in utero* or *in vitro*.

Sixth, ESCR relies on cloning to produce multiple copies of the cells under investigation. Cloning in animal experiments has a failure rate on the order of 95%, and mice and other animals produced through cloning have been born with serious genetic defects. The cloning of human embryos for research purposes presents similar dangers, and for this reason alone it should be permanently banned.

Finally, it has been proved recently that adult stem cells, together with those harvested from placentas and umbilical cords, hold as much if not more promise than embryonic stem cells. In May, 2001, the prestigious scientific journal "Cell" published a report showing that adult bone marrow cells have an extraordinary capacity to differentiate into epithelial cells of the liver, lung, GI tract and skin. The report noted that "This finding may contribute to clinical treatment of genetic disease or tissue repair."⁴ In August, 2001, researchers reported finding adult stem cells in mouse brains that were used to produce muscle cells; and a Canadian team isolated "versatile" (pluripotent) cells in mice that produced neural, muscle and fat cells. This means that in the relatively near future, it should be possible to harvest stem cells from a patient's skin, multiply them by cloning, and use them for therapeutic purposes, including the growing of new organs.

In conclusion, we firmly reject any and all manipu-

lation of human embryos for research purposes as inherently immoral and a fundamental violation of human life. We call upon the President and the Congress of the United States to restore and maintain a total ban on ESCR. Furthermore, we encourage the scientific community to reject pressures for ESCR exerted by the pro-abortionist lobby, the biotech and pharmaceutical industries, and to devote their energies and resources to discovering, harvesting and utilizing non-embryonic stem cells, including those derived from adults, placentas and umbilical cords.

Above all, we urge our faithful, together with the medical community and political leaders, to return to the spirit of the Hippocratic Oath: *primum non nocere*, "First of all, do no harm." Embryonic stem cell research results in unmitigated harm. It should be unequivocally rejected in the interests of preserving both the sacredness and the dignity of the human person.

With love in the Lord, the Source of Life,

+THEODOSIUS

Archbishop of Washington

Metropolitan of All America and Canada

And the members of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America. ✱

- 1 J. Breck, *The Sacred Gift of Life* (New York: St. Vladimir's Seminary Press, 1998), chp. 2, "Procreation and the Beginning of Life," pp. 127ff.
- 2 According to numerous reports, this figure is exaggerated. There may exist throughout the world today only some thirty lines that can prove useful for research purposes. As a result, many scientists are calling for expanding these proposed limitations or for dropping them altogether.
- 3 This same motivation explains the proliferation of terms to specify discrete stages of life growing in the womb: pre-embryo, embryo, fetus. The reality is that at every stage from conception to birth it is a matter of a human child. Its life is no more "potential" or less human at these stages than is the life of a newborn, a two-year old or an octogenarian.
- 4 The National Catholic Bioethics Quarterly vol. 1, no. 3 (2001), 443.

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

XIth Edition

New Easy to Read Laser Printing

ORDER NOW!

ORDER

_____ copies of POFTĂ BUNĂ
@ \$12.00 each (U.S. funds only)

Total \$ _____

Make check payable to:

St. Mary's Society, c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

OCA HOLY SYNOD MEETS

Metropolitan Theodosius Presides

His Beatitude, Metropolitan Theodosius, Primate of the Orthodox Church in America, presided at the Holy Synod meeting in its regular fall session at the Chancery of the OCA on October 15-18, 2001, which opened with a Service of Prayer in Saint Sergius Chapel. In his opening address, Metropolitan Theodosius thanked the members of the Holy Synod for their support and concern during his four month medical leave of absence, which concluded on September 1, 2001.

Metropolitan Theodosius also thanked His Eminence, Archbishop Herman of Philadelphia and Eastern Pennsylvania for serving as Temporary Administrator of the OCA during his leave of absence. Metropolitan Theodosius's address was followed by the report of Archbishop Herman, in which he reflected on the life of the Church during his four-month tenure as Temporary Administrator and the report of Protopresbyter Robert Kondratich, Chancellor. After reviewing and commenting on the various points on the Synod's agenda, Father Kondratich offered congratulations to Metropolitan Theodosius as he celebrates the 40th Anniversary of his ordination to the Holy Priesthood on October 22, 2001.

Statement on Stem Cell Research

Members of the Holy Synod issued a statement titled "Embryonic Stem Cell Research in the Perspective of Orthodox Christianity" (see full text elsewhere in this issue). The statement affirms the Orthodox Christian conviction that "human life begins at conception [and that] human life is sacred from its very beginning, since from conception it is ensouled existence. As such, it is "personal" existence, created in the image of God and endowed with a sanctity that destines it for eternal life."

While applauding the US President's initiative "in seeking a reasonable compromise between assuring protection of human life at every stage of its development, and exploring the potential therapeutic benefits to be derived from pluripotent stem cells," and in expressing "unambiguous opposition to human cloning," the hierarchs state that they "cannot condone the manipulation of embryonic cells in any form for research purposes, including lives developed from destroyed embryos."

Election of a Ruling Bishop for Alaska

After briefing members of the Holy Synod on recent developments in the Diocese of Alaska, Metropolitan Theodosius, who has served as Locum Tenens of the Diocese for several years, noted that His Eminence, Archbishop Gregory, retired Bishop of Sitka

and Alaska, had consented to preside at a Diocesan Assembly on October 30, 2001, at which time delegates will nominate a candidate for presentation to the Holy Synod for possible election as ruling diocesan Bishop. A detailed report on the life of the Diocese of Alaska was delivered by His Grace, Bishop Nikolai of Baltimore, who has overseen the life of the Diocese since mid-June 2001.

In a related matter, the Holy Synod considered the July 20, 2001 request of His Grace, Bishop Innocent of Hagerstown, MD, formerly of Anchorage, AK, to retire from episcopal ministry. Members of the Holy Synod voted to grant Bishop Innocent's request, effective October 16, 2001. The suspension placed on Bishop Innocent on August 16, 2001 will remain in effect until members of the Holy Synod deliberate further on his situation.

Interchurch and Ecumenical Relations

In the absence of His Eminence, Archbishop Peter of New York and New Jersey, who was unable to attend the session due to hospitalization, the Very Reverend Leonid Kishkovsky delivered the report of the Office of Interchurch Relations and Ecumenical Witness, highlighting current events in the lives of the Orthodox Sister Churches and in ecumenical and interfaith circles.

In a related discussion, His Eminence, Archbishop Nathaniel of Detroit and the Romanian Episcopate, reviewed the ongoing dialogue with representatives of the Romanian Orthodox Patriarchate in North America, noting that common liturgical celebrations by clergy and laity of both dioceses have been renewed.

Of special interest was the statement of His Holiness, Patriarch Aleksy II of Moscow and All Russia to the Synod of Bishops of the Russian Orthodox Church Outside Russia [ROCOR], inviting the latter to reconciliation. Members of the Holy Synod agreed to address a letter to His Eminence, Archbishop Laurus, recently elected as First Hierarch of the Russian Orthodox Church Outside Russia, reflecting "on the life and mission of the Holy Orthodox Church in America, in Russia, and around the world." "Although the mission of the Orthodox Church in America is directed especially to the peoples of North America, our eucharistic communion with the Church of Russia and the other Orthodox Churches is a bond of peace and unity, giving testimony to the universality of the Orthodox faith," the letter states. "We value both our eucharistic communion with the Russian Orthodox Church and the gift of autocephaly from the Russian Orthodox Church.... We are surely called to unity, both in the universal Orthodox Church, and in America, eucharistic unity, unity in the preaching of the Gospel, unity in mutual repentance, and reconciliation. May our calling to unity put us on the path which will lead us towards an end to schism and alienation."

Cont. on page 8

OCA Holy Synod Meets

Cont. from page 7

Other Reports

SCOBA: Members of the Holy Synod reviewed recent activities sponsored by the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas [SCOBA]. Metropolitan Theodosius expressed pleasure at the participation of all OCA hierarchs in the SCOBA conference in Washington, DC in early May, 2001. A similar gathering is tentatively scheduled for October 2002.

Treasurer's Report: The Very Reverend Dimitri Oselinsky, OCA Treasurer, presented the Operating Budget for Financial Year 2001 as of September 30, 2001, together with a report of all 13th All-American Council assessments received to date. The Very Reverend Stavros Strikis, OCA Comptroller, presented the Proposed Budget for 2002, which was accepted by the Holy Synod.

Discussion on "Fair Share" Program: The Very Reverend John Dresko presented a report on alternatives to the current per capita method for funding the fundamental work of the Central Church Administration. He also reported on his visits to several diocesan assemblies, at which he offered presentations on the proposals developed to date.

Church-Wide Initiatives: Members of the Holy Synod were updated on the two Church-Wide Initiatives (CWI) initiated after the 12th All-American Council. The hierarchs reviewed the FOCUS Curriculum web site, the centerpiece of the Education CWI. Work continues as scheduled under the direction of Dr. Constance Tarasar. The Seminarian Internship Program CWI experienced a successful second year, and members of the Holy Synod agreed that, in advance of the 13th All-American Council, all parishes and previous CWI donors be informed that a floor appeal will be made to continue this program for the next Triennium.

Youth and Young Adult Ministries: Members of the Holy Synod offered full support to a proposal of the Reverend Michael Anderson, Director of the Office of Youth and Young Adult Ministries, to initiate a regionally-based Church-wide youth ministry effort reflecting the Church's vision, mission, and expectations. The theme for the first year of the new program, slated to begin in fall 2002, will be "Jesus Christ: The Way, the Truth, the Life."

Twenty-Fifth Anniversary of Metropolitan Theodosius's Primatial Ministry: The Holy Synod will be the official host for all activities during the week scheduled to honor the Twenty-fifth Anniversary of His Beatitude's Primatial Ministry. In addition, a special Synodal Citation will be prepared and presented during the forthcoming celebration in 2002.

Other reports: Members of the Holy Synod also heard reports on the Fellowship of Orthodox Stew-

ards, the OCA Pension Board, and other administrative bodies.

Pastoral Letter: In light of the ongoing concerns as a result of the September 11 terrorist attacks on the United States, members of the Holy Synod issued a Pastoral Letter to the Clergy and Laity of the Orthodox Church in America (see elsewhere in this issue). In addition to Metropolitan Theodosius, Archbishop Kyrill, Archbishop Herman, Archbishop Nathaniel, and Bishop Nikolai, other hierarchs attending the session were His Eminence, Archbishop Dmitri of Dallas and the South; His Grace, Bishop Job of Chicago and the Midwest; His Grace, Bishop Tikhon of San Francisco and the West; and His Grace, Bishop Seraphim of Ottawa and Canada. His Eminence, Archbishop Peter of New York and New Jersey did not attend due to his hospitalization. His Grace, Bishop Innocent, also did not attend. ✱

Archpriest John Matusiak
Director, OCA Office of Communications

SOLIA

August 24 - October 25, 2001

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions for the monthly newspaper Solia - The Herald:

FRIENDS

Rev. Fr./Psa. Andrew Lesko, Redlands, CA	\$50.00
Rev. Fr./Psa. Iosif Chereches, Roebling, NJ	\$50.00
William & Gloria Krasium, Regina, SK	\$31.48
Jeana Hinoveanu, North Bergen, NJ	\$30.00
Anonymous	\$25.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$20.00
Jon & Madine Rasa, Hallandale, FL	\$15.00
Carrie Steski, Winnipeg, MB	\$15.00

SUBSCRIPTIONS

V. Olimpio Varsogea, Monroe, MI
Rev. Fr. Catalin Mot, Venice, FL
Jack Knapp, Jackson, MI
David Fritz, Wilkes-Barre, PA
Nick Petrisca, Chatsworth, CA
Helen A. Lewis, Johnson City, NY
Robert Donus, Rockville Center, NY
Victor Constantinescu, Chicago, IL
Narcis Anghel, Longmont, CO
Olga Bicki, N. Smithfield, RI
Maria Finley, Sacramento, CA
State Historical Society, Madison, WI
Agripina Oanu, Holland, MI
Aurel Stan, Rochester, NY
Seraphim Beal, Eureka, CA
Anonymous
M/M George Rosca, Massillon, OH
Dr. Grigore Schileru, Bucharest, Romania

'RELENTLESSLY AND THOROUGHLY'

The only way to respond

by Paul Johnson

Bold and uncompromising words were spoken by American (and British) leaders in the immediate response to the Manhattan Massacre. But they may be succeeded by creeping appeasement unless public opinion insists that these leaders stick to their initial resolve to destroy international terrorism completely. One central reason why appeasement is so tempting to Western governments is that attacking terrorism at its roots necessarily involves conflict with the second-largest religious community in the world.

It is widely said that Islamic terrorists are wholly unorthodox in their belief that their religion sanctions what they do, and promises the immediate reward of heaven to what we call "suicide bombers" but they insist are martyrs to the faith. This line is bolstered by the assertion that Islam is essentially a religion of peace and that the very word "Islam" means "peace". Alas, not so, Islam means "submission", a very different matter, and one of the functions of Islam, in its more militant aspect, is to obtain that submission from all, if necessary, by force.

Islam is an imperialist religion, more so than Christianity has ever been, and in contrast to Judaism. The Koran, Sura 5, verse 85, describes the inevitable enmity between Moslems and non-Moslems: "Strongest among men in enmity to the Believers wilt thou find the Jews and Pagans." Sura 9, verse 5, adds: "Then fight and slay the pagans wherever you find them. And seize them, beleaguer them and lie in wait for them, in every strategem [of war]." The nations, however mighty, the Koran insists, must be fought "until they embrace Islam."

These canonical commands cannot be explained away or softened by modern theological exegesis, because there is no such science in Islam. Unlike Christianity, which, since the Reformation and Counter Reformation, has continually updated itself and adapted to changed conditions, and unlike Judaism, which has experienced what is called the 18th-century Jewish enlightenment, Islam remains a religion of the Dark Ages. The 7th-century Koran is still taught as the immutable word of God, any teaching of which is literally true. In other words, mainstream Islam is essentially akin to the most extreme form of Biblical fundamentalism. It is true it contains many sects and tendencies, quite apart from the broad division between Sunni Moslems, the majority, who are comparatively moderate and include most of the ruling families of the Gulf, and Shia Moslems, far more extreme, who dominate Iran. But virtually all these tendencies are more militant and uncompromising than

the Orthodox, which is moderate only by comparison, and by our own standards is extreme. It believes, for instance, in a theocratic state, ruled by religious laws, inflicting (as in Saudi Arabia) grotesquely cruel punishments, which were becoming obsolete in Western Europe in the early Middle Ages.

Moreover, Koranic teaching that the faith or "submission" can be, and in suitable circumstances must be, imposed by force, has never been ignored. On the contrary, the history of Islam has essentially been a history of conquest and reconquest. The 7th-century "breakout" of Islam from Arabia was followed by the rapid conquest of North Africa, the invasion and virtual conquest of Spain, and a thrust into France that carried the crescent to the gates of Paris. It took half a millennium of reconquest to expel the Moslems from Western Europe. The Crusades, far from being an outrageous prototype of Western imperialism, as is taught by most of our schools, were a mere episode in a struggle that has lasted, 1,400 years, and were one of the few occasions when Christians took the offensive to regain the "occupied territories" of the Holy Land.

The Crusades, as it happened, fatally weakened the Greek Orthodox Byzantine Empire, the main barrier to the spread of Islam into southeast and central Europe. As a result of the fall of Constantinople to the ultramilitant Ottoman Sultans, Islam took over the entire Balkans, and was threatening to capture Vienna and move into the heart of Europe as recently as the 1680s.

This millennial struggle continues in a variety of ways. The recent conflicts in Bosnia and Kosovo were a savage reaction by the Orthodox Christians of Serbia to the spread of Islam in their historic heartlands, chiefly by virtue of a higher birthrate. Indeed, in the West, the battle is largely demographic, though it is likely to take a more militant turn at any moment. Moslems from the Balkans and North Africa are surging over established frontiers on a huge scale, rather as the pressure of the eastern tribes brought about the collapse of the Roman Empire of the West in the 4th and 5th centuries A.D. The number of Moslems penetrating and settling in Europe is now beyond computation because most of them are illegals. They are getting into Spain and Italy in such numbers that, should present trends continue, both these traditionally Catholic countries will become majority Moslem during the 21st century.

The West is not alone in being under threat from Islamic expansion. While the Ottomans moved into South-East Europe, the Moghul invasion of India destroyed much of Hindu and Buddhist civilization there. The recent destruction by Moslems in Afghanistan of colossal Buddhist statues is a remainder of what happened to temples and shrines, on an enormous scale, when Islam took over. The writer V. S. Naipaul has recently pointed out that the destructiveness of the

Cont. on page 10

Relentlessly and Thoroughly

Cont. from page 9

Moslem Conquest is at the root of India's appalling poverty today. Indeed, looked at historically, the record shows that Moslem rule has tended both to promote and to perpetuate poverty. Meanwhile, the religion of "submission" continues to advance, as a rule by force, in Africa in part of Nigeria and Sudan, and in Asia, notably in Indonesia, where non-Moslems are given the choice of conversion or death. And in all countries where Islamic law is applied, converts, whether compulsory or not, who revert to their earlier faith, are punished by death.

The survival and expansion of militant Islam in the 20th century came as a surprise. After the First World War, many believed that Turkey, where the Kemal Ataturk regime imposed secularization by force, would set the pattern for the future, and that Islam would be at last reformed and modernized. Though secularism has — so far — survived in Turkey, in the rest of Islam fundamentalism, or orthodoxy, as it is more properly called, has increased its grip on both the rulers and the masses. There are at present 18 predominantly Islamic states, some of them under Koranic law and all ruled by groups that have good reason to fear extremists.

Hence American policymakers, in planning to uproot Islamic terrorism once and for all, have to steer a narrow path. They have the military power to do what they want, but they need a broad-based global coalition to back their reaction, preferably with military contributions as well as words, and ideally including such states as Pakistan, Jordan, Saudi Arabia, and Egypt. To get this kind of support is not easy, for moderate Moslem rulers are far more frightened of the terrorists than of Americans, and fear for their lives and families. The danger is that they will insist on qualification of American action that will amount, in effect, to appeasement, and that this in turn will divide and weaken both the administration and U.S. public opinion.

It is vitally important that America stick to the essentials of its military response and carry it through relentlessly and thoroughly. Although only Britain can be guaranteed to back the White House in every contingency, it is better in the long run for America to act without many allies, or even alone, than to engage in a messy compromise dictated by nervousness and cowardice. That would be the worst of all solutions and would be certain to lead to more terrorism, in more places, and on an ever-increasing scale. Now is the ideal moment for the United States to use all its physical capacity to eliminate large-scale international terrorism. The cause is overwhelmingly just, the nation is united, the hopes of decent, law-abiding men and women everywhere go with American arms. Such a moment may never recur.

The great William Gladstone, in resisting terrorism, once used the phrase, "The resources of civilization are not yet exhausted." That is true today. Those resources are largely in American hands, and the nation — "the last, best hope of mankind" — has an overwhelming duty to use them with purposeful justification and to the full, in the defense of the lives, property, and freedom of all of us. This is the central point to keep in mind when the weasel words of cowardice and surrender are pronounced. ✽

Excerpted from The National Review, October 15, 2001.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Dr. Ana Adamache, Calgary, AB	\$1,000.00
M/M Joseph Bucciarelli, Livonia, MI	\$300.00
M/M John Santeiu Jr., Garden City, MI	\$300.00
Connie Trollan, Juneau, AK	\$200.00
Carrie Steski, Winnipeg, MB	\$140.00
Col/M George Codrea, Falls Church, VA	\$100.00
M/M Victor Dinu, Skokie, IL	\$100.00
Ted & Eva Gavala, Glenside, PA	\$100.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI	\$100.00
Ronald & Sherry Iliovici, St. John, IN	\$100.00
M/M Phil Paranuik, St. Albert, AB	\$100.00
Dr. Dana Scafaru, Sun City West, AZ	\$100.00
John & Mary Vilcu, Griffin, SK	\$100.00
M/M Nicholas Lungociu, Silver Springs, MD	\$75.00
M/M Robert Omilian, Sterling Hts., MI	\$65.00
Petrina Dawson, Mountain Lakes, NJ	\$50.00
Psa. Isolde Dobrin, Old Lyme, CT	\$50.00
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ	\$50.00
M/M Peter Gaber, Roblin, MB	\$50.00
George & Marie Metry, Southfield, MI	\$50.00
M/M Emil Paler, Rocky River, OH	\$50.00
M/M George Regep, Bloomfield Hills, MI	\$50.00
M/M David Salanty, Cleveland, OH	\$50.00
Thrisia Pana, Regina, SK	\$30.00
Olga Bicki, North Smithfield, RI	\$25.00
Dorothy Bondar, Warren, OH	\$25.00
Rev. Fr. & Psa. Victor Runcanu, Flushing, NY ..	\$25.00
Mary G. Stan, Warren, OH	\$25.00
Helen Powell, Teaticket, MA	\$10.00

MEMORIAM

Nick & Helen Moga, Hubbard, OH	\$25.00
(IMO Olga Lascu)	
Carrie Steski, Winnipeg, MB	\$18.00
(IMO J. Pana & E. Delnea)	

ARCHBISHOP'S TRAVEL FUND

Buna Vestire, Montreal, QC	\$623.00
----------------------------------	----------

CAMP VATRA HEALTH CENTER

Gordon D. Galbincea, Cleveland, OH	\$400.00
(Benefactor)	

MISSION FUND

Sylvia Florea, Warren, OH	\$50.00
---------------------------------	---------

SAINT THOMAS PARISH DEDICATES NEW TROITZA

On September 16, 2001, Saint Thomas Romanian Orthodox Church, in St. Louis, Missouri, dedicated a beautiful Troitza on its grounds. The Troitza was carved by Rev. Fr. Onisie Morar, parish priest of St. John the Baptist Church in Woonsocket, Rhode Island. It is a

magnificent wooden cross, serving as a silent, but beautiful witness to our community of our Orthodox faith, and a reminder of the sacrifice which it symbolizes. The dedication was scheduled in conjunction with the Feast of the Elevation of the Cross. The

entire weekend of September 15th -16th was a time of celebration for this parish, with several events held for parishioners and for the larger community in St. Louis, both Orthodox Christians and other supporters and friends. It had been hoped that His Grace Calinic, Bishop of Arges and Muscel, of the Romanian Patriarchate, would be able to attend to participate in this festive weekend. The Parish, through its priest, Archimandrite Theophan Kojan and his Eminence Archbishop Nathaniel, had extended an invitation of welcome to His Grace. As a result of the tragic events of September 11th, it was agreed to be unwise for Bishop Calinic to attempt travel at this time, and although he sent his blessing and best wishes, he was unable to attend.

The events of this weekend were enhanced by the presence of V. Rev. Father Constantine Tofan, Chairman of the Department of Missions, who began his participation in these events by officiating along with Father Theophan in the Great Vespers service on the 15th of September. Also in attendance and officiating that evening were Orthodox clergy from the surrounding area, including Rev. Frs. Joseph Stryzelki and Paul Waters. A lovely reception was held after

Cont. on page 12

Surrounded by the faithful, Father Theophan blesses the Troitza (three-branched cross) with holy water during the service of blessing.

ST. NICHOLAS JUNIOR CAMP — 2001

The St. Nicholas Junior Camp is over, it's Fall and it's time to write up the Solia article for the St. Nicholas Junior Camp. The Campers this year were: McKenzie Chesters, Brianne Dickinson, Ryan Dickinson, Matthew Dumba, Michael Issac, Jason Lamoureaux, Jessica Nenson, Caitlin Sharpe, Tyler Sleeva, Anna Toderian, Sarah Toderian and Rebecca Toderian.

The daily hurdles faced each morning included getting the campers up in time for Chapel. Some of the boys took turns as Altar Servers and Readers, while some of the girls also took turns as Readers. After breakfast and cleanup, the classes started with "Church & See & Do" with the Very Reverend Father Dan Nenson who was spelled off by Father John Mancantelli. The Camp theme this year was in honor of the Virgin Mary. This class was given by Psia. Clara Mancantelli and Church Music followed with Dr. Eleanor Bujea. Psia. Clara's Bible Challenge concluded the morning program. All the instructors are to be congratulated for their dedication in working with the children; and in particular, we would mention that Psia Clara volunteered to take an extra class which was the theme for this summer and that was the Virgin Mary.

We were very fortunate, "blessed" might be a better word, to have Bev and Perry Toderian with us as Dorm Father, Dorm Mother, hill climbing and trail hiking leaders. Perry built the campfires, got the children the wieners, marshmallows for roasting; and the Toderians provided the core for singing the campfire songs.

During the afternoons, we had swimming in the Provincial Park, mini-golf and bowling and the visit to the Fish Hatchery where everyone fed the Rainbow Trout - really an impressive sight to see all the colored Trout racing to the surface of the water in swarms and jostling each other for the food. The closing program had the children in procession holding the five icons commemorating the Birthgiver of God and telling the story of each icon.

Anna Toderian was our aide, who helped: get all the stragglers to classes, helped put together teaching aides for the teacher, and did the closing Bible Challenge session. We thank her for her helpfulness and cheerful smile and personality during the camp.

Our thanks to our cooks, Rose Dumba and Evelyn Nistor, not only for their cooking, but also for the delicious snacks they prepared for us when we went out on our afternoon excursions; and to Psia. Clara who lent us her cooler during the camp to keep our snacks and drinks cool.

Finally then, the attendance certificates, thank you cards, and gifts were handed out to the staff and children by Fr. Dan Nenson. The campers, with the help of parents, grandparents and relatives, packed their sleep-

ing bags, back packs, and said good-bye to old friends and new.

Now is the time to plan to meet again next year at Camp St. Nicholas, to renew old friendships, make new friends, revisit our heritage; and, what is most important, recall, learn or relearn and live and practice our Orthodox faith.

Until next year then, we hope to see you and everyone else back, bringing a friend or two with you.

Dr. John Bujea, Camp Coordinator

St. Thomas Parish *Cont. from page 11*

Vespers, in which many members of the Parish and community joined together to begin the celebration in anticipation of the dedication of the Troitza on the 16th. The Aurora Ladies Auxiliary was at its best in preparing a feast which was enjoyed by all in attendance.

On Sunday, many of the friends and supporters of St. Thomas were in attendance at the Divine Liturgy. This was a solemn and difficult time for the Parish in deciding to proceed with the celebration of this joyous event for us, in the face of the tragedy which had befallen our nation, and in the face of the loss suffered by many on September 11th. In connection with the event, special prayers were offered on many occasions on behalf of those who had fallen at the hands of the terrorist attacks. The dedication of the Troitza itself was a truly moving and beautiful event. So many of the parishioners had made incredible sacrifices to make this possible. The Parish Council, under the leadership of Father Theophan, had dedicated itself to seeing this project realized. It was truly a joyous weekend for the Parish, and one which will be a happy memory for all who attended. A special memorial service for the souls of those killed in the terrorist attacks was also conducted immediately after the dedication of the Troitza.

A banquet was held in the Parish Hall at the conclusion of the services, attended by many members, supporters and friends of St. Thomas. The program was conducted with the help of our Parish Council President, Margaret Zonia Morrison, who presented introductions of those in attendance, recognized the many donors and supporters of the project, and gave a moving message. Father Theophan shared some thoughts, and also presented greetings from His Grace, Bishop Calinic. Father Tofan made a heartwarming speech to his friends at St. Thomas.

The day was a very special one for this parish, and one which would not have been possible without the efforts of many. It is the hope of the Parish that this Troitza will provide a special place for quiet reflection and prayer to any passers-by. It is to be part of an ongoing project of the parish to further beautify this location, and to give witness to the importance of the vision of the Precious and Life-Giving Cross, so that all may continually draw closer to Our Lord and Savior Jesus Christ. ✽

WORLD CHURCH NEWS

Relics of Oldest Romanian Martyrs Discovered

Two very well preserved skeletons that had been discovered as a result of the diggings made at the ruins of a Christian church of the 4th century in the neighborhood of the Murghiol village might belong to the Martyrs Astion and Epictet. They were found under the altar of the church in a vaulted crypt that was partially destroyed. Astion and Epictet are the oldest martyrs known to have lived in Dobrogea and among the few saints whose lives are known. The hypothesis that the grave might belong to the saints is strengthened by the fact that the skulls of the two bodies were not found, the two martyrs having been beheaded in 290 A.D. in the Halmyris fortress, situated, according to written testimonies, in this geographical area. The walls of the crypt were adorned with paintings among which mention should be made of a large drawing with a diameter of 60-70 cm, made of three concentric circles and another 12 signs that seem to symbolize the zodiacal cycle, and under it a text of 6-7 lines and the Byzantine cross. The discovery was made by a team of archeologists led by prof. Mihail Zagariade from the Institute of Thracian Studies in Bucharest and Prof. Octavian Bournegru from the University of Iasi. They were making an archaeological dig at the ruins of a Christian church that is supposed to have been a bishop's cathedral from the beginning of the 4th century on the territory of the Murghiol village, 30 km from Tulcea on the right bank of the Sf. Gheorghe branch. This discovery brings new testimonies about the appearance of Christianity along the Danube river.

First Orthodox Priest Named Command Chaplain

Stuttgart, Germany - For the first time, an Orthodox chaplain has been named Command Chaplain at one of the five major Unified Commands throughout the world. Chaplain, Colonel John W. Stefero, a priest of the Orthodox Church in America, recently was named Command Chaplain for the U.S. European command (USEUCOM). As such, he serves as the principal advisor to the European Commander-in-Chief in areas of religion, ethics and morals. "A unified command is a joint command, composed of members of all branches of the military service - Army, Air Force, Navy, Marine and Coast Guard - in addition to international officers, and is directly responsible to the National Command Authorities - the U.S. President and Secretary of Defense." USEUCOM is the largest of these commands and is responsible for operations and engagement activities in 91 European and African countries covering 13 million square miles and over one billion people.

New Orthodox Patriarch Elected in Jerusalem

Jerusalem — On August 13, sixty-two year old Metropolitan Irineos of Ireapolis was elected Patriarch of Jerusalem. The previous Patriarch Diodoros fell asleep in the Lord on December 20, 2000. The new Orthodox Patriarch of Jerusalem, Palestine, Syria, beyond the Jordan

River, Cana of Galilee & Holy Zion, was installed on September 15, 2001, at the Cathedral of the Anastasis (Resurrection) here. The Romanian Orthodox Church was represented at the enthronement ceremony by Metropolitan Teofan of Oltenia and Bishop Vincentiu (Ploiesteanul), the Patriarchal Vicar.

Finnish Archbishop Elected

Kuopio — The Autonomous Orthodox Church of Finland officially announced the retirement of Archbishop Johannes (78) on October 1, 2001. He had served as Archbishop and Primate since 1987. In a Church Council in October, Metropolitan Leo of Helsinki was elected as Archbishop of Karelia and All Finland and Primate of the Autonomous Church of Finland, to be confirmed by the Holy Synod of Constantinople.

Orthodox Peace Fellowship Forms North American Chapter

Canton, OH - The first annual conference of the Orthodox Peace Fellowship (OPF) in North America met at Malone College in Canton, Ohio, from June 21-24, 2001. The OPF of the Protection of the Mother of God is an international association of Orthodox Christians who work for the conservation of God's creation, especially the protection of human life. The fellowship seeks to live the peace of Christ in day to day life, particularly in situations of division and conflict. The conference's theme was "Following Christ in a Violent World: The Orthodox Path to Peacemaking". Speakers included Frederica Mathewes-Green, author of "Facing East" and "At the Corner of East and Now"; Jim Forest, OPF Secretary and author of "The Ladder of the Beatitudes" and "Praying with Icons"; and Bishop Job of Chicago (Orthodox Church in America). John Oliver, Emeritus Professor of History at Malone (joliver@malone.edu) was named Coordinator of the North American branch of OPF. A second conference is planned for 2002 in Canton.

Feast Day of St. Parascheva and Belt of Mother of God Draw One Million Pilgrims

For the feast of day of St. Parascheva (October 14), whose relics are enshrined in Iasi, Romania, the Romanian Orthodox Church celebrated 600 years of the existence of the Metropolitanate of Moldova and 360 years since the relics of St. Parascheva were brought to Iasi. Due to these significant anniversaries, the Belt of the Mother of God was brought from Greece to Romania for the events which drew approximately one million pilgrims, including representatives of the Churches of Greece, Bulgaria and Serbia where the relics had rested in previous times. Metropolitan Methodios of Boston was also present as the representative of the Ecumenical Patriarchate. Before being returned to Greece, the Belt was taken for veneration to Botosani, Suceava, Roman, Vaslui, Galati and Constanta. ✽

TRANSFIGURATION MONASTERY PILGRIMAGE

New sign at Transfiguration Monastery

The Monastic Community of the Holy Transfiguration Monastery, Ellwood City, Pennsylvania hosted one of the largest number of pilgrims for the annual patronal feast day, Monday, August 6. On the preceding evening, the Vigil was celebrated in anticipation of the Divine Eucharist. Many people attended services on both days.

His Eminence, ANTONY, Archbishop of New York and Washington, D.C., of the Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A., was the celebrant for the Divine Liturgy. Over twenty priests assisted the Archbishop on Monday morning. Also present was His Eminence, Archbishop KYRILL and many other priests and clergy. His Eminence delivered a most moving sermon exhorting the faithful to respond to God's grace and to pray more fervently for his mercy.

Following the service, the Very Reverend Mother Christophora and the Sisterhood offered the pilgrims lunch. In the early afternoon, the Sacrament of Holy Unction was served during which, in addition to hearing the Epistles, Gospels and prayers, the faithful were anointed with blessed oil.

The entire day was filled with pilgrims and prayer along with a generous amount of summer heat! The Monastery has a new entrance sign and icon, along with stone pillars. No one will miss the road up to the Monastery now! Other plans are being made to further embellish the entrance to the Monastery. ✽

ON A THANKSGIVING NOTE

A Tribute To Those Who Serve Us

Most of the time, the good order and the peaceful and consistent running of the Church is taken for granted. While the Church is always guided by the continuous presence of the Holy Spirit, God shapes the souls and conscience of the generations through His servants, the Bishops and Priests. In an attempt to shake up this apparent indifference toward those who served us in the past, offering their lives as burnt-offerings to the Lord, the parishioners of St. Mary Cathedral in Cleveland decided to honor all their past Priests, along with their families. A festive dinner was organized on the occasion of the parish's anniversary and among the honored guests and speakers were all the previous priests who are still with us. Among them was the V. Rev. Fr. Vasile Hategan. Fr. Vasile is known to our readers as a former editor of Solia, the external affairs representative of the Episcopate and for his more than 55 years of dedication to parish life and the Church at large. Among those honored were also the families of the V. Rev. Fr. John Trutza; V. Rev. Fr. John Surducan, unable to attend due to health reasons; V. Rev. & Psa. Richard Grabowski; Rev. Frs. Peter Lipovan and Virgil Parvanescu (93). It was truly a heart-warming experience to hear the witness of these venerable clergymen and their families and their personal sacrifices. It was also noteworthy to understand what prompted their calling and who or what inspired them to become priests. Mrs. Pauline Trutza evoked briefly the image of Fr. John Trutza, a pillar in the Episcopate and St. Mary's parish life, who prematurely fell asleep in the Lord at the age of only 59, burning like a candle for the Holy Church. Fr. Richard, the father of seven children and the famous coordinator of the "Help for Romania" Project also spoke and related with an emotional openness their sufferings during WW II which led him to commit his life to Christ. Fr. Hategan said that he always wanted to become a priest and he would be a priest all over again if it were possible. The parishioners of St. Mary Cathedral expressed their gratitude to all these venerable "fathers" who led the local church through so many joys as well as sufferings, dreams and accomplishments, offering them as mementos a holy icon with warm words of appreciation and recognition. Such a celebration of life wouldn't have been possible without dedicated parishioners who contributed to the success of this parish family day.

Since Thanksgiving is near, we hope others will do the same, remembering the love of their spiritual shepherds and the cost their families must pay to make their ministry truly beneficial and inspiring to the Holy Church. May God inspire younger faithful to follow them and take up the cross daily and serve the Lord and His Church! At this time, let us learn again to be thoughtful and give thanks to the Lord for all civil servants as well, for the armed forces, which struggle to maintain peace everywhere; for the president of our nation and all civil authorities. Let us offer thanksgiving for our hierarchs and priests, for our deacons and cantors and also for all the lay people who tirelessly give of themselves to make church life possible. When we take up our cross and follow in the footsteps of Christ, let's not forget that the sacrifice on the Cross is a prelude to the joy of the Resurrection yet to come. Have a meaningful Thanksgiving, and remember...let us give thanks to the Lord at all times for His bountiful blessings! ✽

Rev. Fr. Remus Grama

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Anghelescu, Matthew Paul, son of Dan & Oana B. Anghelescu, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Anne Marie Aldea.

Bacea, Paul, son of Emil & Monica C. Bacea, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Mariana Gustai.

Bernhardt, Lucas Adrian, son of Shane & Ana S. Bernhardt, Elmira, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Andy & Maria Rehner.

Birtoc, Iulia Denisa, daughter of Mihai & Maria P. Birtoc, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Maria Silaghi and Larry & Angela Hotea-Reyes.

Bucsanyi, Jason, son of Frolt & Maria P. Bucsanyi, Cleveland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Cornel & Ionela Stoia.

Bunda, Olivia Ida, daughter of Virgil & Kristinela Bunda, Sterling Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: George & Kaia Scopu.

Cicalo-Stefan, Eduard, son of Dantes Cicalo & Laura Stefan, Anjou, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Ovidiu & Cristina Minoiu.

Cireasa, Andrea Nicole, daughter of Vali & Gianina Cireasa, Farmington Hills, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Gabriel & Marioara Vasile.

Curtusan, Anjel Veronica, daughter of Marcel & Mandy Lynn Curtusan, Stafford, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Daniel Curtusan.

Dancu, Joseph, son of Jon & Marija Dancu, Bronx, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Mihai & Mileva Groza.

Dias, Ronald Neal, Greenville, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparents: Vasile Gheorghiu & Dr. Sanda Constantinidi.

Dragoiescu, Adrian Christopher, son of Calin & Andrea A.I. Dragoiescu, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Tiberiu & Mirela Popescu.

Dragomir, Yazmeen Alicia, daughter of Mircea & Brenda R. Dragomir, San Jose, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Psa. Rodica Lapustea and Anamaria Ilea.

Dramboi, Dorin Tiberius, son of Cristian & Cristiana P.A. Dramboi, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Mircea & Mona Bucur and Michael & Nicole Pavel.

Drumea, Maria Agnes Iris, daughter of Flavius & Irina G. Drumea, Conway, NH. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Laurentiu & Isabela Titianu.

Duma, Daniel Paul, son of Pavel & Florica R. Duma, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Radu & Adriana M. Malec.

Farcas, Robert Paul, son of Marius & Doina Farcas, Reading, PA. Sts. Constantine & Helen, Reading, PA. Godparents: Dorel & Argentina Baucos.

George, Samson Nicholas, son of Joseph & Sandra S. George, Belleville, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: Mary Katherine Stevens.

Givulescu, David Stephane, son of Dan & Mihaela B. Givulescu, Montreal, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Kevin Rochford and Marilyn Meikle.

Harmanescu, Justin Peter, son of Florin & Cristina

Harmanescu, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Ion, Anca & Maria Tutuianu.

Homorogan, Jessica Michelle, daughter of Ion & Mihaela T. Homorogan, Detroit, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Ovidiu & Adina Damian.

Ionescu, Eliza Teodora, daughter of Mihnea & Ana Ionescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Florina Scutelnicu.

Ionescu, James Andrew, son of Dragos & Luana M. Ionescu, Hartford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Iulian & Nicoleta Sora.

Ivanciu, Andrew Constantin, son of Costel & Gina Ivanciu, Farmington Hills, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Adriana & Daniela Cirjan.

Jadic, Alexandra, daughter of Radu & Ruxandra S. Jadic, Richmond, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: John & Felicia Trifoi.

Kisereu, Gabriela Elizabeth, daughter of Peter & Sofia Kisereu, Troy, MI. Descent of Holy Spirit, Troy, MI. Godparents: George & Anna Miklea.

Loga, Alexandra Maria, daughter of Sorin & Luminita Loga, Montreal, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Gheorghe Mircea and Adina Mocanu.

Manolescu, Alisia Stephanie, daughter of Adrian & Viorica N. Manolescu, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Daniel & Adriana Modyesch.

Mihaila, Alexandru Gheorghe, son of Dragos & Dana Mihaila, Southfield, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Marius & Monica Necula.

Mortensen, Ingrid Marie, daughter of Steven & Loredana T. Mortensen, North Miami, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Adrian & Gabriela Serbulescu.

Mosu, Daniel Andrei, son of Bogdan & Stela D. Mosu, Toronto, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Catalin & Monica Oprea.

Munteanu, Vlad Christian, son of Radu & Constanta C. Munteanu, Troy, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Christian & Marla Bartoi.

Negrus, Matthew Alexander, son of Andrei & Denise D. Negrus, Canton, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Samuil & Rusalina Mincu.

Nelson, Nathaniel Silfredo, son of Silfred & Mirela R. Nelson, Hollywood, FL. Holy Cross, Hollywood, FL. Godparents: Patricia S. Bratulescu and Bela Miklos.

Oltean, Andrea Brittany, daughter of Ciprian & Carmen Oltean, Lakewood, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Mircea & Monica Rusu.

Oprea, Andrew Luca, son of Iacob & Adriana L. Oprea, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Emilia Voicu.

Parau, Mara, daughter of Adrian & Nicoleta Parau, Washington, DC. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Florin Rusu.

Perez, Laura Maria, daughter of Rofdan & Gabriela O. Perez-Morales, Montreal, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparent: Mihaela Mihai.

Pop, Alyssa Denise, daughter of Gheorghe & Madalina L. V. Pop, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Dorin & Ruxandra G. Cirlova.

Pricopie, Isis Natalie, daughter of Cristian & Maribel C.

Cont. on page 16

Pricopie, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Blanca Carasco.

Raymondo-Petca, Jacquelline Vivienne, daughter of Dumitru & Andreea Raymondo-Petca, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Dana Raymondo.

Salari, Chloe, daughter of David & Adela Salari, Rochester Hills, MI. St. Nicholas, Troy, MI. Godparents: Simona Richie and James Gabby.

Santih-Hill, Alexandru, son of Alexandru & Aurica L. Santih-Hill, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Marius Coste and Victoria Angela Pop.

Savin, Roxana Rebeca, daughter of Adrian & Corina V. Savin, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Gabriel & Vasilica Pirvulescu.

Shea, Julian, son of Iulian & Cornelia Shea, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Mircea & Daniela Besliu.

Sischin, Sabina, daughter of Adrian & Claudia S. Sischin, Maple, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florin & Gabriela Gheorghe.

Stafiuc, Andre Paul, son of Rev. Fr. Traian & Ps. Cici Stafiuc, Hazleton, PA. St. Joseph, Hazleton, PA. Godparents: Dr. Adrian & Emilia Secheresiu.

Suciu, Adrian, son of Dan & Parascheva D. Suciu, Miramar, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Gabriel & Bianca Marcu.

Todeasa, Julia Sylvia, daughter of Sorin & Codruta Todeasa, Hamden, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Rev. Fr. Ion & Ps. Daniela Lazar.

Toma, Alexandru Ilie, son of Sebastian & Anca Toma, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Bogdan & Monica Stanica.

Tranescu, Stefan, son of Stefan & Teodora T. Tranescu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: George Braic and Madalina Todea.

Tudor, Justine Emily, daughter of Adrian & Florina D. Tudor, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Stefan & Natalia Oprea.

Tudorache, Gabriel, son of Georgian & Laura P. Tudorache, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Alex & Mihaela Strasun.

Vachon, Nicholas John, son of Michael & Marina D. Vachon, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Victoria Vieru.

Vasile, Eric Alexander, son of Dragos & Cornelia S. Vasile, Chicago, IL. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Mircea & Ioana A. Badara.

Vorovenci, Adriana Maria, daughter of Adrian & Maria Vorovenci, Cambridge, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Radu & Elisabeta Vorovenci.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Crawford, Pamela, Farrell, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Rev. Fr. David Subu.

Spanos, Linda, Hermitage, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Rev. Fr. David Subu.

Yarabinec, Faye, Hermitage, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Rev. Fr. David Subu.

Yarabinec, Paul, Hermitage, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Rev. Fr. David Subu.

MARRIAGES

Berinde, Vasile and Domnica Doina Lisca, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Afimia Marinca.

Bora, Lenut and Cornelia Florentina Codrean, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Nicolae & Mariana Manda.

Brandt, David Allan and Pamela Jean Crawford, Farrell, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparents: Alan & Jennifer Brandt.

Bugnar, Horatiu and Ramona Elena Bozdoc, Cleveland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Dan & Mariana Constantinescu.

Floru, Arthur James and Olga Petrotchenko, Middletown, RI. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: Paul S. Floru and Gina A. Taktikos.

Fulea, Adrian and Alina Maria Padurean, Highland Park, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Lazar & Aurelia Barza.

Giurgiu, Ioan Razvan and Veronica Adriana Breban, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Cornel & Vanda Alina Craciun.

Guglielmi, Robert and Bobita Ann Barbu, Cambridge, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: John & Virginia Amorim.

Lapuste, Gheorghe Iosif and Maria Manuela Bogdanescu, Santa Clara, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Mircea & Brenda Dragomir and Rudolph & Carmen Lukas.

Marlo, David Thomas and Rodica Elena Lapadat, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Liliana Lohan and Remus & Alina Hotca.

Movileanu, Adrian and Raluca Anda Birjovean, Guelph, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Mihai & Laura Statomir.

Negoita, Marian and Sylvia Eva Gawlas, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ionel & Crina Marinescu.

Opari, Gjergji Konstandin and Xhensila Marena Qirici, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparents: Peter & Katheryn Mavromatis.

Regule, David and Tami Lynn Regule, Poland, OH. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparents: Rev. Fr. David & Ps. Stephanie Subu.

Smith, Alexander and Ruxandra Sandulescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florin Sandulescu and Mihaela Moisin.

Tanasoiu, Iulian Vasile and Elisabeta Diana Carciog, St. Laurent, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Serban & Rodica Popa.

Thomas, Alexander and Simona Carolina Toth, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Virgil Lev and Liana Jupan.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Borton, Anne, 83. Holy Cross, Hermitage, PA.

Dehelean, Helen, 87. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Delnea, Eva, 79. St. George Cathedral, Regina, SK.

Ionascu, Teodor Mihai, 67. St. George, Toronto, ON.

Marcu, Ioan, 71. Holy Nativity, Chicago, IL.

Mihaiu, Michael, 88. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Mitru, Romy, 75. Holy Cross, Hermitage, PA.

Muzea, Stella, 73. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.

Pana, John, 84. St. George Cathedral, Regina, SK.

Pompu, Helen, 91. St. George Cathedral, Regina, SK.

Toda, Eugenia V., 89. Holy Resurrection, Warren, OH.

Tofan, Dan Aurel, 49. St. Nicholas, Montreal, QC.

Veresan, Mary, 76. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII ORTODOXE ÎN AMERICA (OCA) SCRISOARE PASTORALĂ CĂTRE CLERICII ȘI LAICII DIN BISERICA ORTODOXĂ ÎN AMERICA 17 OCTOMBRIE 2001

Iubiți credincioși,

Criza rezultată în urma atacurilor teroriste din 11 septembrie în Statele Unite au arătat partea cea mai rea de care omenirea este capabilă, ca și partea cea mai bună, întunericul dinlăuntrul omului ca și lumina care iluminează inima omului și-i dă viață.

În 11 septembrie, răul și ura au adus violență, moarte și distrugere la mii de bărbați și femei, lăsând încă și mai multe mii — copii și adulți, membri de familie și prieteni, comunități și, cu adevărat, o țară întreagă în mijlocul durerii și al supărării, îngrijorării și mâniei. Cu toate acestea, chiar când oamenii din Statele Unite și oamenii din întreaga lume priveau cu durere și revoltă moartea și distrugerea, cu toții am fost martorii nenumăratelor acte de curaj și sacrificiu: pompieri și polițiști, asistente, doctori, preoți, pastori și rabini muncind pentru a salva pe cei ce mai puteau fi salvați, și mulți dându-și viețile lor pentru a salva pe alții.

Incertitudinea și neliniștea aduse de către atacurile teroriste au continuat și după aceea. Campania militară și bombardarea Afganistanului, deși desfășurată cu atenție pentru a se concentra asupra teroriștilor și regimului care îi găzduiește, a adus moarte și oamenilor nevinovați. Înainte de 11 septembrie, seceta și foametea, războiul civil, nenumărați refugiați și oameni strămutați au transformat Afganistanul și regiunea înconjurătoare în scena celei mai largi crize umanitare din lume. Acum lucrurile sunt încă și mai teribile pentru milioane de oameni. În Statele Unite vedem episoade alarmante de contaminare cu anthrax. Știrile sunt dominate de amenințări ale terorismului și ale luptei împotriva terorismului, de amenințări și temeri față de atacuri

chimice și biologice.

Ce suntem noi chemați să facem în timpuri ca acestea? Care este vocația bărbaților și femeilor creștine într-o vreme a amenințărilor și a violenței? Ce oferă credința ortodoxă bărbaților și femeilor care sunt asaltați de imaginile răului și urii?

Nu întârzia, nu amâna, nu aștepta până mâine. Acționează astăzi arătând dragoste familiei tale și prietenilor tăi - nu întârzia până mâine. Acționează astăzi pentru a alina pe cei în nevoi — nu amâna pe mai târziu. Acționează astăzi pentru a ierta și a cere iertare nu aștepta până într-o zi viitoare. Angajează-te astăzi în rugăciune zilnică și reflectează asupra Sfintei Scripturi — nu aștepta pentru o zi mai bună, sau pentru un timp mai calm.

Revărsarea dragostei și milei, iertării și rugăciunii, este cea mai puternică acțiune pe care o putem săvârși pentru a contracara ura și răutatea, frica și neliniștea, moartea și distrugerea. În mijlocul crizelor prezente, noi putem, cu ajutorul lui Dumnezeu, să biruim moartea prin nădejdea în înviere, și întunericul prin "lumina lui Hristos care iluminează pe tot omul".

Să luăm aminte la învățătura Sfântului Herman din Alaska: "Din această zi, din acest ceas, din acest minut, să iubim pe Dumnezeu mai presus de orice și să îndeplinim voia Sa cea sfântă."

Cu dragoste în Iisus Hristos Domnul nostru, unica noastră nădejde în necazuri și nevoi, ✽

+THEODOSIUS

Arhiepiscop al Washingtonului

Mitropolit al Americii și Canadei

Împreună cu membrii Sfântului Sinod al OCA

SESIUNEA DE TOAMNĂ A SFÂNTULUI SINOD AL OCA

Prea Fericirea Sa, Prea Fericitul Mitropolit Theodosius, Primatul OCA a prezidat ședința Sfântului Sinod, care s-a deschis prin rugăciune în Paraclisul Sf. Serghe în data de 15 octombrie 2001. În cuvântul său de deschidere a ședinței, Mitropolitul Theodosius a mulțumit membrilor Sfântului Sinod pentru sprijinul lor de-a lungul celor patru luni de absență medicală, încheiate la 1 septembrie 2001. Mitropolitul Theodosius a mulțumit de asemenea Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Herman al Philadelphiei și Pennsylvaniei de Est pentru munca de administrator temporar al OCA din aceste patru luni.

A urmat raportul Arhiepiscopului Herman, în care a prezentat reflecțiile sale asupra vieții Bisericii în timpul celor patru luni de zile în care a acționat ca Administrator temporar. Raportul Arhiepiscopului Herman a fost urmat de raportul Părintelui Robert Kondratich, Cancelarul OCA. După ce a revăzut și comentat asupra diferitelor puncte de pe agenda Sinodului, Părintele Kondratich a felicitat pe Prea Fericitul Mitropolit Theodosius la împlinirea a 40 de ani de preoție, luni 22 octombrie 2001.

Membrii Sfântului Sinod au dat o declarație

Cont. pe pag. 18

Sesiunea De Toamnă ...

Cont. de la pag. 17

comună asupra cercetării celulelor de origine embrionică. (a se vedea rezumatul acestei declarații în acest număr al revistei)

Alegerea unui Episcop titular pentru Alaska.

După ce a informat membrii Sfântului Sinod asupra progresului Episcopiei din Alaska, a anunțat că Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Gregory, Episcopul retras de Sitka și Alaska, a fost de acord să prezideze Adunarea Generală a Episcopiei în data de marți, 30 octombrie 2001, pentru alegerea candidatului la episcopat. Un raport detaliat asupra vieții Episcopiei din Alaska a fost prezentat de către Prea Sfințitul Episcop Nikolai de Baltimore, care a supravegheat această dioceză din luna iunie 2001.

De asemenea, Sf. Sinod a discutat cererea Prea Sfințitului Episcop Innocent de Hagerstown, MD, fost Episcop de Anchorage, AK din data de 20 iulie 2001, de a se retrage din slujirea arhierescă. Membrii Sf. Sinod au aprobat cererea Episcopului Innocent cu începere din 16 octombrie 2001. Suspendarea impusă Episcopului Innocent la 16 August 2001, va rămâne în efect până când membrii Sf. Sinod vor discuta din nou asupra acestei situații.

Relații inter-bisericești și ecumenice.

În absența Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Peter de New York și New Jersey, internat în spital, Prea Cucernicul Părinte Leonid Kishkovky a prezentat raportul Oficiului Relațiilor Inter-bisericești și Ecumenice, reliefând evenimentele curente din viața Bisericii Ortodoxe surori, precum și din cadrul altor comunități. Într-o discuție despre subiect, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel al Detroitului și Episcopiei Ortodoxe Române a vorbit despre dialogul continuu cu reprezentanții Patriarhiei Ortodoxe Române din America de Nord, subliniind că s-a reînnoit celebrarea comună liturgică între cele două dioceze.

De o deosebită importanță a fost prezentarea declarației Sanctității Sale, Patriarhul Alesei al II-lea al Moscovei și al Rusiei către Sinodul Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse din afara Rusiei (ROCOT), prin care invită ROCOT la reconciliere. Membrii Sf. Sinod al OCA au fost de acord să adreseze o scrisoare Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Laurus, conducătorul ROCOT, care să susțină reconcilierea între cele două Biserici, reflectând la "viața și misiunea Sfintei Biserici Ortodoxe în America, în Rusia și în întreaga lume". Scrisoarea menționează că "deși misiunea noastră se desfășoară în America, comuniunea euharistică cu Biserica Rusiei și cu alte Biserici Ortodoxe, reprezintă o legătură a păcii și unității, o mărturie a universalității credinței ortodoxe."

Alte rapoarte.

SCOTBA: Membrii Sf. Sinod au discutat recente activități sponsorizate de către SCOTBA (Conferința Episcopilor Canonici din America). Mitropolitul Theodosius și-a exprimat satisfacția față de participarea

tuturor ierarhilor OCA la conferința SCOTBA din Washington, DC din luna mai. O întâlnire similară este prevăzută pentru luna octombrie 2002.

Raportul Casierului : Prea Cucernicul Părinte Dimitri Oselinsky, Casierul OCA, a prezentat o evaluare a bugetului pe anul 2001 pentru data de 30 septembrie 2001, împreună cu un raport al evaluărilor primite până acum cu privire la cel de-al 13-lea Consiliu al Bisericii Ortodoxe în America.. Prea Cucernicul Părinte Stavros Strikis, Controlorul financiar OCA a prezentat propunerea de buget pe anul 2002, care a fost acceptată de Sf. Sinod.

Prea Cucernicul Părinte John Dresko a prezentat un raport cu privire la metode alternative de finanțare a Administrației Centrale Bisericești pe lângă metoda actuală a finanțării prin taxă per capita.

Inițiative ale Bisericii: Membrii Sf. Sinod au fost informați cu privire la două inițiative începute după al 12-lea All-American Council. S-a făcut o prezentare a web site-ului FOCUS Curriculum, ca centru al Inițiativei Educației sub îndrumarea Dr. Constance Tarasar. Inițiativa Programului "The Seminarian Internship" a fost un succes pentru al doilea an.

Organizațiile de tineret: Membrii Sf. Sinod au oferit complet suport propunerii Părintelui Michael Anderson, Directorul Oficiului Tineretului de a iniția activități regionale care să reflecte viziunea, misiunea și așteptările Bisericii. Tema pentru primul an al noului program, care va începe în toamna anului 2002, va fi: "Iisus Hristos : Calea, Adevărul și Viața."

A 25-a aniversare a Primatului Mitropolitului Theodosius: Sf. Sinod va fi gazda oficială în anul 2002 pentru toate activitățile în cadrul unei săptămâni speciale în onoarea celor 25 de ani de Primat ca Mitropolit al OCA a Prea Fericitului Mitropolit Theodosius.

Alte rapoarte au fost prezentate cu privire la "Fellowship of Orthodox Stewards", Planul de Pensii al OCA, și alte grupări administrative. În lumina tragicelor evenimente din 11 septembrie, membrii Sf. Sinod au trimis o crisoare pastorală către clericii și credincioșii OCA. (a se vedea în acest număr al revistei)

Împreună cu Prea Fericitul Mitropolit Theodosius și ierarhii deja menționați Arhiepiscopii Kyrill, Herman, Nathaniel și Episcopul Nikolai, au participat la ședință următorii ierarhi: Arhiepiscopul Dmitri de Dallas și Sud, Episcopii Job de Chicago și Midwest, Tikhon de San Francisco și West, Seraphim de Ottawa și Canada. Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Peter de New York și New Jersey nu a participat fiind internat în spital. Prea Sfințitul Episcop Innocent nu a participat de asemenea.*

Pr. John Matusiak

Director al Oficiului de Comunicații

Traducere de Pr. Anton Frunză

DECLARAȚIA SFÂNTULUI SINOD AL OCA CU PRIVIRE LA CERCETAREA CELULELOR DE ORIGINE EMBRIONICĂ

Membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe în America (OCA), după ședința sesiunii de toamnă a Sfântului Sinod din 15-18 octombrie 2001, au dat o declarație intitulată "Cercetarea celulelor de origine embrionică din perspectiva creștină ortodoxă".

Declarația afirmă convingerea ortodoxă că "viața umană începe odată cu conceperea și că viața umană este sacră de la începutul ei, întrucât de la concepere este însoțită existența. Așadar, aceasta este existență "personală", creată după chipul lui Dumnezeu și dăruită cu o sfințenie care o hărăzește pentru viața veșnică."

Aplaudând inițiativa Președintelui Statelor Unite "de a căuta un compromis rezonabil între asigurarea protecției vieții umane în fiecare stadiu a dezvoltării sale, și explorarea potențialelor beneficii terapeutice ce ar putea deriva din pluripotente origini celulare" și în exprimarea "opoziției față de clonarea umană", ierarhii au declarat că ei "nu pot scuza manipularea celulelor embrionice în nici într-o formă pentru scopuri de cercetare, incluzând viața dezvoltată din embrioni distruși".

Declarația oferă șase puncte care trebuie să fie luate în considerație în evaluarea ramificațiilor politice, medicale și telogice ale cercetării celulelor de origine embrionică și solicită Președintelui Bush și Congresului Statelor Unite "să restaureze și să mențină o interdicție totală" a cercetărilor celulelor de origine embrionică ca fiind "imorale și o violare fundamentală a vieții umane".

"Mai presus de orice, îndemnăm pe credincioșii noștri, ca împreună cu corpul medical și liderii politici, să se întoarcă la spiritul jurământului hipocratic: «*primum non nocere*» — mai întâi, nu vătăma.", concludе declarația Sfântului Sinod. "Cercetările celulelor de origine embrionică rezultă în totală vătămare. Trebuie să fie fără echivoc respinse în interesul menținerii atât a sfințeniei cât și a demnității persoanei umane."

Pe lângă Prea Fericitul Mitropolit Theodosius, Primatul OCA, declarația este semnată de către toți membrii Sfântului Sinod. ✱

ÎNNOITORUL MONAHISMULUI ROMÂNESC

Sf. Cuvios Paisie Velickovski
— 15 noiembrie —

La 15 Noiembrie sărbătorim mutarea la Domnul a Sf. Cuvios Paisie de la Neamț, sau Velickovski, unul din stareții care au avut o influență deosebită asupra monahismului românesc.

Paisie s'a născut la 21 Decembrie 1722 la Poltava, în Ucraina, tatăl său fiind preot la catedrala orașului. A avut 11 frați și a primit o educație religioasă deosebită. Cercetări mai noi conchid că se trăgea din moldovenii stabiliți în ținutul Poltavei, înrudiți cu strămoșii după mamă ai lui Dimitrie Cantemir.

A studiat la Academia duhovnicească din Kiev — întemeiată de Mitropolitul român Petru Movilă — dar n'a terminat studiile fiind atras de viața monahală. Astfel, în 1740 intra în mănăstirea Liubelki, apoi în mănăstirea Medvedovski, unde devine rasofoar, cu numele de Platon. Datorită prigoanei ocupanților polonezi, se întoarce la Kiev, la cunoscuta "Lavră a Peșterilor," unde va lucra icoane și unde îl va întâlni pe Mitropolitul Antonie al Moldovei, care slujea aici în românește (Paul Mihail).

În anul 1742 vine în Moldova, la schitul Dălhăuți - Vrancea, apoi trece în Muntenia, succesiv la schiturile Trăstieni - Rm. Sărat, Poiana Mărului - unde era stareț cunoscutul Vasile - și la Cârnău, Buzău; care se conduceau după regulile monahale atonite. Starețul Vasile de la Poiana Mărului îl va determina să meargă

Cont. pe pag. 20

Înnoitorul ... *Cont. de la pag. 19*

la Muntele Athos pentru ca, potolindu-și setea la izvorul milenar al monahismului, să se desăvârșească în viața cea întru Hristos.

La numai 24 ani, în 1746, merge la Athos, mai întâi la mănăstirea Pantocrator. Negăsindu-și un părinte spiritual cum și-l dorea, lucuiește singur timp de patru ani într-o peșteră. În 1750 este vizitat la Athos de starețul Vasile de la Poiana Mărului, care l-a tuns în monahism și i-a schimbat numele în Paisie. La 36 de ani este hirotonit ieromonah de către Episcopul Grigorie de la Athos. Primul său ucenic a fost monahul Visarion, venit din Moldova, la care se adaugă și alții, tot moldoveni.

Cu binecuvântarea Patriarhului Serafim, care trăia aici, Paisie întemeiază schitul "Sf. Ilie," cu 5 chilii, care ajunge repede la 60 ucenici. Aici a învățat greaca de la monahul Macarie și începe și traduce din greacă în slavonă, revizuiind vechile traduceri slavone după originalele grecești ale Sf. Părinți răsăriteni. Stă la Athos 17 ani.

În 1763 hotărăște să se întoarcă în țară, datorită rivalității dintre călugării greci și ruși de la Athos. Împreună cu 64 de ucenici se stabilește mai întâi la schitul Vărzărești Focșani, apoi se îndreaptă spre Iași, după ce mitropolitul de la București — grec de neam — l-a refuzat. La Iași, mitropolitul Gavril Calimah, — de origine română — care-l cunoscuse la Athos — îi încredințează Mănăstirea Dragomirna, ctitorie din 1609 a lui Anastasie Crimea, unde se mută cu ucenicii, la care se adăugară în curând mulți alții, români, ruși și ucraineni. Va rămâne aici 12 ani, formând o obște de 350 monahi, pentru care a alcătuit un regulament monahal, cunoscut sub numele de "Așezământul Starețului Paisie", în 8 puncte, care introducea rânduială în viața călugărilor, prevăzând: "sărăcia cea de bună voie după făgăduința chipului îngeresc; ascultarea cea de bună voie mărturisită din Sf. Scripturi și de Sfinții Părinți; mărturisirea (spovedania); petrecerea până la moarte cu frații soborului adunați și suferind toată strămtoarea vieții; citirea dumnezeieștilor Scripturi și a învățăturilor Sfinților Părinți; păzirea sfintelor posturi și participarea la slujbele mănăstirii. În toate zilele sunt datori toți frații a se aduna și din obșteasca mâncare toți să se împărtășească." Deci monahii erau obligați să ducă viață de obște (comună - n.n.), să lucreze în diferite ateliere, iar starețul să fie ales de obștea tuturor viețuitorilor și confirmat mitropolit. Se înființează bolnița, adică spitalul mănăstirii, pentru bolnavi și bătrâni.

Paisie continuă și în Moldova opera de traducere a scrierilor Sf. Părinți — mai ales a celor ascetice — din greacă în slavonă și în română; de ex.: din Sf. Antonie cel Mare, Petru Damaschinul, Isaia Pustnicul, Marcu Ascetul sau Teodor Studitul. Cinstind pe întemeietorul isihasmului, Paisie traduce din greacă în slavonă "Viața Sfântului Grigorie Sinaitul", de Patriarhul Calist. De

asemenea, traduce "Filocalia" — cea mai de seamă scriere ascetică răsăriteană — la cererea Mitropolitului Gavril al Petersburgului, tipărită aici în 1739 (Gh. Drăgulin).

Dintre operele sale personale se evidențiază "Despre rugăciunea minții", în 6 capitole. Aici Paisie expune sistematic bazele biblice și patristice ale rugăciunii minții sau rugăciunii lui Iisus, pregătirea celui ce dorește s'o practice, precum și efectele ce le produce. Prezentată ca o "arta spirituală", cel ce-o practică trebuie să fie ghidat de o persoană experimentată, cel "liniștit după Dumnezeu" având parte de iluminări speciale în înțelegerea Sfințelor Scripturi și a învățăturii Sf. Părinți. Există mai multe trepte ale acestei rugăciuni: pentru începători, aceasta corespunde vieții active, fiind însoțită de observarea strictă a poruncilor (post, rugăciune, priveghere); pentru cei desăvârșiți, rugăciunea minții corespunde vieții contemplative. Când sufletul se purifică de patimă, el poate primi darul divin care-l conduce spre viziuni spirituale, descoperindu-i tainele divine la care intelectul nu poate ajunge. Este studiul rugăciunii vizionare sau al rugăciunii pure — după Sf. Isac Sirul — din care izvorăște viziunea. Rugăciunea pură este darul exclusiv al lui Dumnezeu (Romul Joantă).

În privința căilor vieții monahale, Paisie expune învățătura tradițională ortodoxă: în singurătate totală, în tovarășia a doi sau trei monahi sau în comunitate, formă pe care o privilegiază.

În 1775, când Bucovina este ocupată de austrieci, activitatea cărturărească a lui Paisie la Dragomirna ia sfârșit. Însoțit de 200 ucenici, se așează la mănăstirea Secu, unde rămâne patru ani, continuând pravila de la Dragomirna.

În anul 1779, la dorința domnitorului Constantin Moruzzi (1777-1782). Paisie devine egumen al mănăstirii Neamț. Iată cum descrie Nicolae Iorga această nouă însărcinare: "Paisie a primit fără voie grija mănăstirii celei noi (Neamț — n.n.), soborul său de la Secu petrecându-l la Neamț cu lacrimi ... Cel dintâi gând la sosire i-a fost să se închine icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului, pe care se învrednicise de trei ori a o ținea cu păcătoasele sale mâini, atunci când încă tânăr făcea drumul la Sfântul Munte."

Activitatea starețului Paisie la Neamț a fost deosebit de bogată. El întărește aici rânduilele monahale atonite, cu viața de obște, cu slujbe zilnice conform tipicului, cu predici, cu muncă și rugăciune — după regula "ore et labora" a Sf. Vasile cel Mare — cu grija pentru bătrâni și bolnavi. La Neamț s'a construit, sub îndrumarea sa, un spital, o casă de oaspeți și noi chilii, numărul monahilor trecând rapid de 800: români, ruși, bieloruși, ucraineni, greci, sârbi și bulgari.

Ultima și cea mai importantă etapă din viața și activitatea sa, Neamțul, a concretizat-o într-o imensă activitate literar-bisericească; două echipe de traducători, de copişti și de critici, cu el în frunte, lucra fără încetare la revizuirea și traducerea scrierilor filocalice în slavonă și română. Numărul total al

manuscriselor din timpul său se ridică la 300 — dintre care 44 alcătuite de el însuși — Mănăstirea Neamț devenind un deosebit de important centru de cultură teologică-ascetică (Mircea Păcurariu).

Printre alte preocupări ale sale menționăm și pe aceea pentru muzica liturgică, organizând aici o școală bisericească de muzică corală pe mai multe voci, realizând translația muzicii bizantine pe notație liniară și introducând pentru prima oară, cântarea Crezului de către toți credincioșii în biserică.

A trecut la Domnul la 15 Noiembrie 1794, la vârsta de 72 ani, fiind înmormântat în biserica Mănăstirii Neamț.

Influența paisiană a fost deosebit de puternică în Moldova prin stareții Ilarion de la Secu și Sofronie de la Neamț sau prin ucenicii săi: Visarion, Gherontie și Dorotei, trimiși la studii în Muntenia; Platon, care i-a scris o "viață"; Ștefan, care a tradus din slavonă "Viețile Sfinților" în 12 volume; Grigorie, viitorul mitropolit etc. Curentul paisian a fost susținut de ierarhi luminați, ca Veniamin Costache (1758-1846) sau Iosif Naniescu (1875-1902), cu care se încheie o etapă a istoriei spiritualității moldovenești.

În Muntenia, paisianismul s'a răspândit datorită starețului Gheorghe de la Căldărușani în mănăstirile Cernica și Căldărușani.

Numeroase manuscrise slavone s'au răspândit în mănăstirile ortodoxe din Bulgaria, Serbia și de la Athos. Schitul Sf. Ilie și mănăstirile Pantocrator și Noul Athos — ultima înființată de ucenicii săi au dus mai departe tradiția spiritului paisian. Opera Sf. Efrem

Sirul, tradusă de el din greacă în slavonă, s'a tipărit la Neamț în 1812.

Cum era de așteptat, rânduilele sale monahale au influențat masiv viața religioasă a Bisericii Ruse. Mulți dintre ucenicii săi s'au răspândit în 117 mănăstiri și schituri din 35 eparhii ale acestei Biserici.

Au fost alcătuite mai multe "Vieți" ale starețului Paisie, scrise de monahii Spiridon de la Neamț, Mitrofan, Grigorie, Andronic sau Vitalie, cea din urmă fiind considerată cea mai autentică (Ioan Ivan).

Starețul Paisie de la Neamț este considerat unul din cei dintâi scriitori asceți ai secolului al XVIII-lea. Curentul de reînnoire a vieții monahale pe care l-a creat a avut un efect benefic și prin faptul că a contracarat curentul de grecizare și a favorizat impunerea limbii poporului în biserică, cultură și literatură. El reprezintă "ultima și cea mai însemnată încercare de reînviore a vieții călugărești de la noi. Prin numeroasele traduceri din Sfinții Părinți răsăriteni, din marii dascăli și asceți ai Bisericii Ortodoxe, scrisul patristic a cunoscut o mare răspândire printre viețuitorii mănăstirilor noastre, făcând începutul literaturii teologice din Biserica Ortodoxă Română" (M. Păcurariu).

Pentru viața sa ascetică, și pentru bogăția învățăturilor sale și pentru contribuția la înnoirea monahismului, a fost trecut în rândul sfinților. Mai întâi de către Biserica Ortodoxă Rusă, la 6 Iunie 1988 — apoi de Biserica Ortodoxă Română, la 21 Iunie 1992. ✱

Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu

Articol preluat din volumul "Istorie și Credință", București, 1997, pag. 104-108.

ȘTIRI DIN LUMEA ORTODOXĂ

MORMINTELE A DOI MARTIRI GĂSITE LA MURIGHIOL

Un monument important pentru cunoașterea începuturilor creștinismului în spațiul dintre Dunăre și Marea Neagră a fost descoperit la situl din raza comunei Murighiol, județul Tulcea, săpăturile arheologice fiind finanțate de Ministerul Culturii și Cultelor - se arată într-un comunicat al acestei instituții. În timpul cercetărilor de la basilica episcopală identificată anul trecut, conduse de arheologul Mihail Zahariade, a fost descoperită, sub altar, o criptă conținând rămășițele pământești ale unor martiri creștini. Un text pictat cu vopsea neagră pe tencuială albă, care se referă explicit la "martirii lui Hristos" indică faptul că aici au fost înmormântate rămășițele unor martiri. Având în vedere maniera de execuție a picturii, constând în registre rectangulare, cercuri concentrice, semnele zodiacale încadrate de acestea, chrismonul pictat pe un registru inferior, "se poate afirma, cu titlu de ipoteză deocamdată, că mormântul datează din prima jumătate a secolului IV, după proclamarea creștinismului ca religie egală cu cea oficială romană, în anul 313", se afirmă în comunicat.

Osemintele descoperite în prima cameră, singura investigată până în prezent, au fost răscolite ca urmare a unei intervenții din timpul antichității târzii. Craniile celor doi martiri nu au fost descoperite încă, ceea ce sugerează o decapitare inițială a lor și înmormântarea doar a trupurilor. Acest fapt ar conduce cu gândul la episodul descris în Actele Martirice în care se menționează martiriul prin decapitare al primilor creștini atestați pe teritoriul României, Sf. Epictet și Astion, martirizați la 8 Iulie 290, la Halmyris, în timpul domniei împăraților Dioclețian și Galerius.

(Ziua, 23 Septembrie 2001)

400 DE ANI DE LA MOARTEA LUI MIHAI VITEAZUL

Aula Academiei Române a găzduit adunarea solemnă cu ocazia împlinirii a 400 de ani de la moartea lui **Mihai Viteazul**, manifestare la care au participat președintele Ion Iliescu, Majestatea Sa Regele Mihai, Patriarhul BOR Teoctist, Arhiepiscopul Bisericii Romano-Catolice Ioan Robu, numeroase personalități politice și culturale. Întors în Aula Academiei Române

Cont. pe pag. 22

Știri Din ...

Cont. de la pag. 21

după 54 de ani, Majestatea Sa Regele Mihai a adus omagiul său acestei instituții, "ilustra păstrătoare a existenței noastre spirituale, această stâncă a identității românești, care a supraviețuit războaielor și dictaturilor și a triumfat împotriva forțelor oarbe anticulturale". Majestatea Sa a arătat că, în anii comunismului, poporului i se prezenta un cerc istoric în care a fost inclus și el uneori, atunci când acest lucru folosea istoriei oficiale a acelei nefericite perioade. "Astăzi marcăm istoria unui bărbat al cărui nume l-am purtat cu mândrie toată viața mea. Nu este un secret că atunci când am primit sfântul Botez al Bisericii noastre, intenția Familiei Mele a fost tocmai de a aminti poporului datoria pe care o aveam față de Mihai Viteazul și față de faptele lui de acum 400 de ani", a spus Majestatea Sa.

(Ziua, 9 Septembrie 2001)

MESAJ DE COMPASIUNE

La 12 Septembrie a.c., PF Teoctist, Patriarhul BOR, a adresat o scrisoare de compasiune președintelui SUA, George W. Bush, pentru victimele atacului terorist comis în ziua precedentă împotriva unor ținte civile, militare și federale din Washington și New York.

"Am aflat cu mare durere și îngrijorare — se spune în scrisoare — de atacurile teroriste fără precedent asupra celor două orașe americane New York și Washington D.C., care la 11 septembrie 2001 au dus la o tragedie umană devastatoare. Împărtășim, în aceste momente, marea tristețe a poporului american, împreună cu ierarhii, clericii și credincioșii Bisericii Ortodoxe Române. (...)

Nu poate exista astăzi vreo religie care să justifice sacrificiul unor vieți omenești în numele unei credințe; tragedia petrecută în Statele Unite ale Americii este rezultatul unor minți rătăcite și fanatice, fără discernământ, care nu pot oferi nici o soluție la problemele lumii de azi. De aceea, condamnăm orice tip de violență și apelăm la reținere și dialog, pentru ca pacea lumii sănu fie afectată de noi conflicte care să aducă și mai multă suferință și distrugere.

Ne exprimăm, în acest sens, speranța că duhul dragostei, al bunăvoinței și al toleranței vor învinge orice manifestare a urii, violenței și intoleranței.

Ca exemplu concret al solidarității cu poporul american, vineri, 14 Septembrie 2001, la sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, în toate bisericile și mănăstirile Patriarhiei Române se vor înălța rugăciuni pentru odihna sufletelor celor care au pierit în această tragedie. În același timp, ne alăturăm rugăciunilor tuturor creștinilor lumii înălțate la Dumnezeu, "care este pacea noastră" (Ef. 2,14), pentru instaurarea păcii în întreaga lume. Cu sinceritate și cu rugăciune către Dumnezeu, Teoctist, Patriarhul BOR." ❀

(Ziua, 23 Septembrie 2001)

PELERINAJ LA IAȘI

Sute de mii de credincioși, veniți din toată țara, au așteptat la rând, pe o lungime de peste un kilometru, pentru a atinge și venera atât brâul Maicii Domnului, cât și moaștele Sfintei Parascheva, aduse pentru prima oară la Iași de voievodul Vasile Lupu. Ieri, după ce a asistat la Sfânta Liturghie desfășurată la Catedrala Metropolitană cu prilejul Hramului Sfintei Cuvioase Parascheva, mitropolitul Bostonului i-a îndemnat pe credincioși să se roage pentru victimele actelor teroriste din SUA din 11 septembrie. Ca în fiecare an, Sfânta Liturghie a fost urmată de Masa Pelerinilor, unde credincioșii au fost primiți cu sarmale, pregătite de consoartele edililor locali, și cu alte bucate. Sărbătorile Iașului s-au încheiat cu un impunător foc de artificii, care a durat mai bine de 40 de minute.

Slujba religioasă desfășurată cu prilejul Hramului Sfintei Cuvioase Parascheva a fost oficiată de un sobor format din zeci de preoți, printre care s-a numărat și delegatul oficial al Patriarhiei Ecumenice, IPS Methodios, mitropolit de Boston. În cuvântul său, IPS Methodios de Boston i-a îndemnat pe credincioși să se roage pentru victimele actelor teroriste din SUA din data de 11 septembrie, adăugând că ceea ce s-a întâmplat în America a fost "un atac de ură satanică, îndreptat nu numai împotriva Americii, ci a întregii civilizații". IPS Methodios a mai spus că a venit la Iași și ca un simplu pelerin, această ocazie fiind în opinia sa "o rebotezare în credința ortodoxă".

Pe tot parcursul zilei de duminică, zeci de mii de credincioși au continuat să aștepte la rând, pe o lungime de peste un kilometru, pentru a atinge și venera atât Brâul Maicii Domnului, adus special din Grecia, cât și moaștele Sfintei Parascheva și ale Sfântului Mucenic Gheorghe, așezate în aer liber, în curtea Mitropoliei.

Ocrotitoarea Moldovei

Sfânta Parascheva, cunoscută în popor și sub denumirea de Sfânta Vineri sau Vinerea Mare, a trăit în prima jumătate a secolului al XI-a, fiind născută la Epivat, în Tracia, în apropiere de Constantinopol. Crescută de către părinții săi în dragoste de Dumnezeu, Sfânta Parascheva a dăruit săracilor averea moștenită, după care s-a retras într-o mănăstire de călugărițe în pustiul Iordanului.

Moaștele sale au fost așezate mai întâi în Biserica Sfinților Apostoli din Epivat și întrucât aici, în urma unor rugăciuni, au avut loc mai multe vindecări miraculoase, Cuvioasa Parascheva a fost canonizată de Patriarhia Constantinopolului.

Ulterior, moaștele Sfintei Parascheva au fost duse în mai multe locuri din Balcani, iar în anul 1641, cu acordul autorităților turcești, acestea au fost strămutate de la Constantinopol la Iași, de voievodul Vasile Lupu.❀

(Monitorul de Iași, 15 Octombrie 2001)

Știri culese și redactate de Psa Zoe Vasiliu

EVOCAREA PERSONALITĂȚII PĂRINTELUI PROFESOR DR. DUMITRU STĂNILOAE

Sub auspiciile parohiei "Sfântul Ioan Botezătorul" din Kitchener, Ontario, Canada, activează de mai mulți ani cenaculul literar "Muntele Măslinilor," condus de poeta Florica Bațu-Ichiu. Sesiunea din luna Septembrie s-a bucurat de prezența doamnei Lidia Ionescu-Stăniloae, autoarea cărții "Împreună cu tatăl meu, Dumitru Stăniloae."

Prezentarea cărții, precum și întrebările și comentariile au reușit în linii mari să evidențieze monumentală contribuție a profesorului, teologului și filozofului Dumitru Stăniloae, la dezvoltarea gândirii teologice românești, și a ortodoxiei în general.

Având printre invitați, preoți, ziariști, profesori, întâlnirea s-a manifestat ca un seminar, ce a urmărit firul vieții sale, nu lipsită de vicisitudini, activitatea sa, care a alternat între munca la catedră, editor al magazinului ecleziastic "Telegraful Român," traducător, exemplificând numai cu "Filocalia" 12 volume, cu largi comentarii, scriitor, amintind aici, lucrarea "Teologie Dogmatică Ortodoxă."

Apartinând unei perioade unde dialectica cu cele două fețe, dialectica lui Hegel în Europa de Vest și dialectica materialistă în fosta Uniune Sovietică, cu tendință de extindere în rândul intelectualității tinere din alte țări, era doctrina în vogă, Dumitru Stăniloae, student în primul an la teologie a fost atras de scolastică, socotind-o o punte între teologie și filozofie. După un an de studiu la Facultatea de Litere și Filozofie din București se întoarce la Cernăuți unde termină teologia, obținând și doctoratul cu teza "Patriarhul Dosoftei al Ierusalimului și legăturile sale cu Principatele Române."

Pentru aproape 20 de ani este profesor și rector al Academiei de Teologie din Sibiu, apoi la catedra Institutului Teologic din București predă Ascetica și Mistica. Prigoana comunistă se răsfrânge și asupra lui, fiind arestat politic la sfârșitul anilor '50. Aici între zidurile închisorilor, propăvăduiește, fără teamă credința creștină. După eliberare, își reia poziția de profesor și predă teologia dogmatică.

Părintele profesor Stăniloae susține faptul că mântuirea credinciosului în Biserică este înfăptuită printr-o personală relație cu Iisus Christos. El nu lasă însă, pe plan secundar faptele lui Iisus spre mântuirea noastră, cum ar fi, Răstignirea, Înălțarea, ci le pune într-o ontologică legătură cu însuși Mântuitorul.

Referindu-se la credință, el o consideră știința tainei, care răspunde aspirației omului de a cunoaște la infinit. Taina supremă este persoana, taina de necuprins, de nedefinit. Mai putem adăuga, că este un mare gânditor al Trinității.

Socotind că cele de mai sus reprezintă înțeleșurile pe care cartea "Împreună cu tatăl meu, Dumitru Stăniloae" le transmit cititorului, încheiem cu citatul introductiv al lui Jurgen Motimann cu ocazia ediției bogatei sale opere, în limba germană: "Profesorul Dumitru Stăniloae este nu numai un om inteligent, dar și un înțelept, el este venerat de noi ca un părinte spiritual. Din punctul de vedere al Europei de Vest, noi putem spune că deși ancorat profund în tradiția lui proprie, al a devenit un teolog ecumenic." ✱

Alexandru Tomescu, Toronto

MOȘU GHEORGHE LAZĂR DIN ȘUGAG

Moșu Gheorghe Lazăr din Șugag a avut, la sfârșitul veacului al XIX-lea și începutul veacului XX o influență deosebită asupra Ortodoxe românești în general și celei monastice în chip special. Acest om fără nici un fel de educație formală a turnat suflu nou, de foc, în căile vieții duhovnicești românești și a lăsat în urmă ucenici care, până în ziua de azi, determină direcția și specificul de viață al centrelor de duhovnicie ortodoxe românești. Moșul Gheorghe Lazăr a continuat să trăiască în amintirea ucenicilor lui și ucenicilor acestora și, încet, încet, a devenit un personaj legendar deși s-a săvârșit cu mai puțin de o sută de ani în urmă. Este marele merit al neobositului Arhimandrit Ioanichie Bălan că a restituit credincioșilor viața și faptele Moșului Gheorghe din Șugag prin lucrarea: "Moșul Gheorghe Lazăr și Ucenicii Săi", lucrare de 119 pagini ilustrată cu splendide gravuri și în care apar și cele câteva fotografii ale cuviosului, tipărită în anul 2001 de Editura Episcopiei Romanului.

Lucrarea este sobră și caldă în același timp și ea reușește să aducă în fața cetitorului personalitatea, absolut fascinantă, a unui sfânt al zilelor noastre.

Moșul Gheorghe Lazăr s-a născut în comuna Șugag din Județul Alba în 1846. Satul de munte își întemeia viața economică mai ales pe creșterea vitelor și, cu toată presiunea și șicanele autorităților a fost ferit de erezia uniției. Când avea 24 de ani s-a căsătorit și a avut o viață conjugală cuvincioasă cu limpezi accente de monahism "alb". În anul 1884 Moșul Gheorghe pleacă la Ierusalim pentru a se închina la Locurile Sfinte și din acel moment viața lui a luat o nouă direcție.

A pormit pe jos, îmbrăcat în țoale albe, cu pieptar, cojoc-bundă, căciulă și încălțat cu bocanci. Tot drumul, pe jos și apoi pe vapor, s-a rugat și a ținut post aspru și curăție. Ajuns la Ierusalim s-a închinat fierbinte la Mormântul Mântuitorului și după ore de rugăciune cu

Cont. pe pag. 24

Moșu Gheorghe Lazăr ...

Cont. de la pag. 23

lacrimi fierbinți, a ieșit un alt om, înduhovnicit, întărit, fără cale de întoarcere. Ceva cu totul minunat s-a petrecut atunci, căci Moșul Gheorghe a lăsat în urmă tot ce era a lumii și a pornit, cu crucea în spate, pe Calea Adevărului și a Vieții.

Pentru o vreme s-a tras în pustia Sinaiului și Iordanului, mai apoi în pustia cea mai adâncă (probabil în Tebaida), a cunoscut și a stat sub ascultarea celor mai aspri și nevoitori trăitori creștini ai pustiei. Nu știm ce va fi sfătuit cu ei, nu știm ce le-a încredințat el ori ce i-au încredințat ei. Este de bănuț că o anume cale tainică între centrele de duhovnicie străvechi din Carpați și cele din pustii Iordanului, Sinaiului și Tebaidei au lucrat împreună. Cum și în ce formă fără îndoială că rămâne o taină pe care o putem doar bănuț ori vedea "prin oglindă". În acele vremi de mare nevoie, Moșul Gheorghe a fost luptat de ispite fără număr și din ele a ieșit luându-și nevoința, "văzută", de a umbla, până la sfârșitul vieții, desculț, și cu capul descoperit; acoperit de hainele-i de pânză, cu brâu lat în jurul mijlocului și purtând pe umeri bunda întoarsă împotriva, cu pieptul larg descoperit. Astfel a pornit înapoi spre Carpați, dar din nou a poposit vreme de câțiva ani într-un alt loc de taină duhovnicească. În "Grădina Maicii Domnului," din Agigora, de la Athos. Acolo el a lăsat o amintire de neșters. Marele duhovnic și ascet Paisie Aghioritul (Arsenie Enepidis) în lucrările sale vorbește de multe ori despre Moșul Gheorghe și impactul ce l-a avut asupra vieții aghiorite prezența lui și, mai apoi, a ucenicilor lui. Între altele Paisie Aghioritul dă ca sigură întâlnirea dintre Moșul Gheorghe și "călugarii nevăzuți", acei nevoitori care viețuiesc nevăzuți în vârful Atosului, în viață îngerească, fără de hrană, acoperamânt ori îmbrăcăminte. Din nou este limpede că între centrele de profundă duhovnicie ale răsăritului bizantin se restabileau contacte despre care putem doar bănuț. Intors în țară Moșul Gheorghe și-a pus rosturile familiei în bună rânduială și apoi a pornit, ca pelerin, prin toate mănăstirile și bisericile românești. Pe vreme de iarnă crâncenă, prin viscol; pe vreme de toamnă, biciuit pe ploi; pe vreme de vară, ars de soare, Moșul Gheorghe desculț, cu pieptul dezvelit, cu bundă întoarsă pe umeri, cu Psaltirea într-o mână și toiagul cu cruce în cealaltă mână, mergea domol, rostind neconținut Psalmii pe care îi știa pe dinafară. Nu a trecut o zi în care să nu fi rostit toată Psaltirea, domol, cu accente bizantine. Apoi, noapte de noapte, se închidea în biserică locului unde se ruga cu brațele înălțate ore în șir, se închina tuturor sfinților din calendar, pomenea numele tuturor celor ce l-au miluit și apoi, scoțându-și cojocul, făcea sute de metanii până ce era ud de sudoare. La crăpatul zorilor se trăgea în mica-i chilie, sau unde va fi fost adăpostit și ațipea câteva clipe. Iar apoi pornea din nou la drum rostind psalmii pe dinafară. Tot ce primea dăruia seara săracilor; iar el însuși gusta, după apusul soarelui,

puțină mâncare; asta în afară de zilele de Luni, Miercuri și Vineri când postea desăvârșit, negru. Din 1890 se trage în Piatra Neamț viețuind în chilia de piatră a turnului clopotniței Bisericii Sfântului Ioan, ctitorie a lui Ștefan cel Mare. Acolo s-a nevoit ca un sihastru până în 15 August, 1916 când s-a săvârșit cu pace cum însuși binevestise cu ani înainte.

În toate peregrinările lui, Moșul Gheorghe a avut o enormă influență, prin faptă, care erau asprele-i nevoințe și prin sfat duhovnicesc. Figura lui, din fotografiile păstrate, apare blândă și dărză deopotrivă. Părul aspru îi acoperea țeasta și se termina deasupra frunții, trupul îi era vânos și pe umeri îi atârna bunda. Asemănarea cu un dac de pe columna lui Traian este nu asociativă, este obligatorie. Obligatorie și pentru doi dintre ucenicii lui, Atanasie și Chiril Păvălucă.

Acești doi călugări de la Neamțu, pe numele lor din lume Ioan și Haralambie, erau mocani din Covasna. Un sat în care mocanii se purtau doar în straie albe și având pe toate cele, bundițe, chimire, ciomege, semnul Crucii și în care toți știau, pe dinafară, Sfânta Psaltire. Mai mult încă, acel sat era cunoscut ca al, "mocanilor călugări." În 1909 cei doi frați își dăruie întreaga lor avuție (de turme, ustensile și bani de argint curat) Sfintei Mănăstiri Neamțu, cărei obști se și alătură. (Chiril se va săvârși la Athos fiind amintit cu venerație până în ziua de azi.)

Moșul Gheorghe reprezintă o lumină mare pentru Ortodoxia și monasticismul românesc dar, îmi vine să cred, că el mai vedește ceva. Că spiritualitatea carpatină a continuat să trăiască peste ocupația romană, s-a altoit drepte credințe, firesc și fiindcă o aștepta și că vremea marilor dezvăluiri în Carpați ne stă încă înainte.✱

Alexandru Nemoianu

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

S128
P326

|||||
*****ALL FOR ADC 945
SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319